

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2015*

«Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων — Απόφαση της ΑΔΑ περί μη προσλήψεως επιτυχόντος — Αρμοδιότητες της εξεταστικής επιτροπής και της ΑΔΑ — Προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό — Ελάχιστη διάρκεια επαγγελματικής πείρας — Τρόπος υπολογισμού — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της εξεταστικής επιτροπής — Δεν συντρέχει — Απώλεια ευκαιρίας προσλήψεως — Αποζημίωση»

Στην υπόθεση F-119/14,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής,

FE, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τους L. Levi και A. Blot, δικηγόρους,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους J. Currall και G. Gattinara,

καθής-εναγομένης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Barents, πρόεδρο, E. Perillo (εισηγητή) και J. Svingenssen, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιουνίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης [στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ] στις 24 Οκτωβρίου 2014, η FE άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή ζητώντας, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της Ευρωπαϊκής

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Επιτροπής (στο εξής: ΑΔΑ) της 17ης Δεκεμβρίου 2013, με την οποία δεν επετράπη η πρόσληψή της στη Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) «Δικαιοσύνη» βάσει του πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/AD/42/05 και, αφετέρου, την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας της εν λόγω απόφασως.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Όσον αφορά την πρόσληψη υπαλλήλων, το άρθρο 5 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των επίδικων πραγματικών περιστατικών (στο εξής: ΚΥΚ), και ειδικότερα η παράγραφος 3, προβλέπει τα εξής:

«Τα ελάχιστα απαιτούμενα για διορισμό σε θέση υπαλλήλου είναι:

[...]

γ) για την ομάδα καθηκόντων [των διοικητικών υπαλλήλων] και για τους βαθμούς 7 έως 16:

- i) εκπαίδευση που αντιστοιχεί σε πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές πιστοποιούμενες με δίπλωμα, όταν η κανονική διάρκεια της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης είναι τέσσερα έτη ή περισσότερα, ή
- ii) εκπαίδευση που αντιστοιχεί σε πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές πιστοποιούμενες με δίπλωμα και κατάλληλη επαγγελματική πείρα τουλάχιστον ενός έτους, όταν η κανονική διάρκεια της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης είναι τουλάχιστον τρία έτη, ή
- iii) όταν δικαιολογείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, επαγγελματική κατάρτιση ισοδύναμου επιπέδου.»

- 3 Το άρθρο 28 του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«Κανείς δεν δύναται να διορισθεί υπάλληλος:

- α) αν δεν είναι υπήκοος ενός από τα κράτη μέλη της Ένωσης, εκτός αν επιτρέψει παρέκκλιση η [ΑΔΑ], και αν δεν απολαύει των πολιτικών του δικαιωμάτων·
 - β) αν δεν έχει τακτοποιηθεί στρατολογικά κατά τη νομοθεσία περί στρατολογίας που εφαρμόζεται στην περίπτωση του·
 - γ) αν δεν παρέχει τα εχέγγυα ήθους που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του·
 - δ) αν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29, παράγραφος 2, [του ΚΥΚ] δεν έχει επιτύχει σε διαγωνισμό βάσει τίτλων, κατόπιν εξετάσεων ή βάσει τίτλων και εξετάσεων, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παράρτημα III [του ΚΥΚ]·
 - ε) αν δεν πληροί τους όρους υγείας που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του·
- στ) αν δεν αποδεικνύει, ότι διαθέτει σε βάθος γνώση μιας από τις γλώσσες της Ένωσης και ικανοποιητική γνώση άλλης γλώσσας της Ένωσης, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τα καθήκοντα που καλείται να ασκήσει.»

4 Κατά το άρθρο 30 του ΚΥΚ:

«Για κάθε διαγωνισμό, διορίζεται εξεταστική επιτροπή από την [ΑΔΑ]. Η εξεταστική επιτροπή συντάσσει τον πίνακα ικανότητας των υποψηφίων.

Η [ΑΔΑ] επιλέγει από τον πίνακα αυτόν τον ή τους υποψηφίους που διορίζει στις κενές θέσεις.»

5 Το άρθρο 4 του παραρτήματος III του ΚΥΚ έχει ως εξής:

«Η [ΑΔΑ] καταρτίζει τον κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται [στο άρθρο 28, στοιχεία α', β' και γ',] του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και διαβιβάζει τον κατάλογο αυτό στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής μαζί με το [φάκελο] υποψηφιότητας.»

6 Κατά το άρθρο 5 του αυτού παραρτήματος III του ΚΥΚ:

«Αφού λάβει γνώση των [φακέλων] αυτών, η εξεταστική επιτροπή συντάσσει τον κατάλογο των υποψηφίων που πληρούν τους όρους που καθορίζονται από την προκήρυξη διαγωνισμού.

Σε περίπτωση διαγωνισμού βάσει εξετάσεων, όλοι οι υποψήφιοι που είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο αυτό γίνονται δεκτοί στις εξετάσεις.

[...]»

7 Τέλος, ο τίτλος Α, σημείο II, της προκηρύξεως διαγωνισμού EPSO/AD/42/05 (βλ. σκέψη 8 της παρούσας αποφάσεως) αναφέρει τα εξής, όσον αφορά τα απαιτούμενα προσόντα και τις δύο πρώτες προϋποθέσεις συμμετοχής:

«Στον διαγωνισμό μπορούν να συμμετάσχουν υποψήφιοι που [...] πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις συμμετοχής:

1. Τίτλοι σπουδών ή πτυχία Kandydaci muszą legitymować się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce. [Οι υποψήφιοι πρέπει να διαθέτουν πολωνικό πτυχίο νομικών σπουδών.]

2. Επαγγελματική πείρα Μετά τον απαιτούμενο [στο σημείο 1] κύκλο πανεπιστημιακών σπουδών, απαιτείται ελάχιστη επαγγελματική πείρα δύο ετών.»

Ιστορικό της διαφοράς

8 Στις 8 Δεκεμβρίου 2005, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) δημοσίευσε την προκήρυξη γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/42/05 (στο εξής: διαγωνισμός) για την κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων για μελλοντική πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών πολωνικής γλώσσας με βαθμό AD 7, προκειμένου να καλυφθούν κενές θέσεις στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, και συγκεκριμένα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ C 310 Α, σ. 3, στο εξής: προκήρυξη διαγωνισμού). Η προθεσμία υποβολής δηλώσεως συμμετοχής στον διαγωνισμό έληγε στις 11 Ιανουαρίου 2006.

9 Στον τίτλο Α, σημείο I, της προκηρύξεως διαγωνισμού, που φέρει τον τίτλο «Φύση των καθηκόντων», τα προς άσκηση καθήκοντα περιγράφονταν ως εξής:

— Μετάφραση ή/και αναθεώρηση στην πολωνική γλώσσα νομικών κειμένων από δύο τουλάχιστον επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

— Επαλήθευση της γλωσσικής και νομικής αντιστοιχίας μεταφρασμένων και αναθεωρημένων νομοθετικών κειμένων στην πολωνική γλώσσα, προς τις υπόλοιπες γλωσσικές αποδόσεις των κειμένων αυτών, έλεγχος της ποιότητας της διατυπώσεως και της τηρήσεως των κανόνων σχετικά με την τυπική παρουσίαση.

[...]»

- 10 Ο τίτλος A, σημείο II.2, της προκηρύξεως διαγωνισμού διευκρίνιζε επίσης ότι, για να γίνει δεκτή η συμμετοχή τους στις δοκιμασίες, οι υποψήφιοι έπρεπε να αποδεικνύουν, κατά την καταληκτική ημερομηνία που είχε οριστεί για την υποβολή δηλώσεως συμμετοχής στον διαγωνισμό, «[μ]ετά τον απαιτούμενο κύκλο πανεπιστημιακών σπουδών, επαγγελματική πείρα τουλάχιστον δύο ετών [...]».
- 11 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα [στο εξής: προσφεύγουσα] υπέβαλε υποψηφιότητα στον διαγωνισμό στις 27 Δεκεμβρίου 2005. Στην ενότητα «Ε[παγγελματική πείρα]» του εντύπου υποψηφιότητας στον διαγωνισμό (στο εξής: έντυπο υποψηφιότητας) ανέφερε ότι διέθετε έξι επαγγελματικές εμπειρίες συνολικής διάρκειας τριάντα ενός μηνών, εκ των οποίων δεκαπέντε μήνες δραστηριότητας με την ιδιότητα της εξωτερικής συνεργάτιδος-γλωσσομαθούς νομικού στο Δικαστήριο, ήτοι από τις 15 Οκτωβρίου 2004 μέχρι την ημερομηνία υποβολής της υποψηφιότητάς της, και τρεις μήνες ασκήσεως στο δικηγορικό γραφείο W. στις Βρυξέλλες (Βέλγιο), από την 1η Ιουλίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2005.
- 12 Η προσφεύγουσα έγινε δεκτή να συμμετάσχει στις δοκιμασίες του διαγωνισμού. Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της, η εξεταστική επιτροπή περιέλαβε το όνομά της στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού, η ισχύς του οποίου, προβλεπόμενη αρχικώς να λήξει στις 31 Δεκεμβρίου 2007, παρατάθηκε επανειλημμένα έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, οπότε και έληξε οριστικά.
- 13 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 22ας Μαΐου 2013, η προσφεύγουσα κλήθηκε από τις υπηρεσίες της ΓΔ «Δικαιοσύνη» σε συνέντευξη στις 28 Μαΐου 2013, ενόψει της ενδεχόμενης προσλήψεώς της σε θέση διοικητικής υπαλλήλου στην εν λόγω γενική διεύθυνση. Με την προοπτική αυτής της προσλήψεως, οι υπηρεσίες της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι και ασφάλεια» (στο εξής: ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι») ενημέρωσαν επίσης την προσφεύγουσα, με ηλεκτρονικό μήνυμα που της απηύθυναν στις 24 Μαΐου 2013, το οποίο κοινοποιήθηκε στη ΓΔ «Δικαιοσύνη», ότι εφόσον υπηρετούσε κατά τον χρόνο αυτό ως έκτακτη υπάλληλος στο Δικαστήριο, «η ιατρική εξέταση [πριν από την πρόσληψη] δεν [ήταν] απαραίτητη διότι, σε περίπτωση προσλήψεως στην Επιτροπή, [η ΓΔ “Ανθρώπινοι πόροι”] θα ζητούσε] τη διαβίβαση των στοιχείων από τα οποία προκύπτει η πλήρωση των απαιτούμενων για την πρόσληψη όρων υγείας».
- 14 Τον Ιούνιο 2013, η προσφεύγουσα ενημερώθηκε από τη ΓΔ «Δικαιοσύνη» ότι η υποψηφιότητά της για τη θέση διοικητικής υπαλλήλου είχε γίνει δεκτή και ότι η αίτηση προσλήψεως που την αφορούσε είχε διαβιβαστεί στη ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι».
- 15 Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, τον Ιούνιο 2013, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής ενημέρωσαν επίσης την προσφεύγουσα ότι «[δ]εδομένου ότι η Επιτροπή δεν είχε συμμετάσχει στη διοργάνωση του διαγωνισμού [...] και ότι ο πίνακας επιτυχόντων ο οποίος προέκυψε από τον εν λόγω διαγωνισμό και στον οποίο είχε περιληφθεί η [προσφεύγουσα] αφορούσε την πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών και όχι διοικητικών υπαλλήλων, έπρεπε να ζητηθεί παρέκκλιση από τον αρμόδιο για τους ανθρώπινους πόρους και την ασφάλεια [ε]πίτροπο, διότι η πολιτική της Επιτροπής είναι να μην χρησιμοποιεί αυτούς τους πίνακες παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις για τη [ν]ομική υπηρεσία της και για ορισμένα άλλα ειδικά καθήκοντα σε άλλες [γενικές διευθύνσεις], υπό ορισμένους όρους».

- 16 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 26ης Ιουλίου 2013, ο προϊστάμενος της μονάδας «Δίκαιο των συμβάσεων» της ΓΔ «Δικαιοσύνη» ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα ότι η ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» «συμφώνησε για τον [κατά παρέκκλιση] διορισμό της ως διοικητικής υπαλλήλου [βάσει] του πίνακα επιτυχόντων των γλωσσομαθών νομικών», υπογραμμίζοντας πάντως ότι η ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» θα επικοινωνούσε μαζί της και ότι δεν έπρεπε να προβεί σε καμία ενέργεια πριν λάβει επίσημη ανακοίνωση εκ μέρους της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι».
- 17 Στα τέλη Αυγούστου 2013, η ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» ζήτησε από την προσφεύγουσα να προσκομίσει δικαιολογητικά έγγραφα για την επαγγελματική πείρα της πριν από την υποβολή της υποψηφιότητάς της, σε συνάρτηση με την προϋπόθεση συμμετοχής που αφορούσε ελάχιστη επαγγελματική πείρα δύο ετών και περιλαμβανόταν στην προκήρυξη διαγωνισμού.
- 18 Από τα τέλη Αυγούστου 2013 έως τον Νοέμβριο 2013, η προσφεύγουσα συναντήθηκε επανειλημμένα με εκπροσώπους της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» και προσκόμισε διάφορα έγγραφα και έδωσε επεξηγήσεις προκειμένου να διευκρινίσει το ζήτημα της επαγγελματικής πείρας την οποία είχε επικαλεστεί με το έντυπο υποψηφιότητάς της. Κατά την ίδια περίοδο, οι εκπρόσωποι της ΓΔ «Δικαιοσύνη» επιβεβαίωσαν επανειλημμένα το ενδιαφέρον τους για την πρόσληψή της.
- 19 Με επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου 2013, η ΑΔΑ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι δεν μπορούσε να προσληφθεί στη ΓΔ «Δικαιοσύνη», λόγω του ότι δεν πληρούσε την προϋπόθεση συμμετοχής στον διαγωνισμό που αφορούσε την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα (στο εξής: επίδικη απόφαση). Σύμφωνα με την ΑΔΑ, κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής δηλώσεως συμμετοχής στον διαγωνισμό, η προσφεύγουσα διέθετε μόνο είκοσι δύο μήνες επαγγελματικής πείρας, αντί των δύο ετών που απαιτούσε η προκήρυξη διαγωνισμού. Για να καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα, η ΑΔΑ δέχθηκε επαγγελματική πείρα «εξωτερικ[ού] συνεργάτ[η]-μεταφρ[αστή]» στο Δικαστήριο διάρκειας επτά μηνών μόνον και επαγγελματική πείρα ασκήσεως στο δικηγορικό γραφείο W., διάρκειας δύο μηνών μόνον, ήτοι διάρκειας η οποία δεν αντιστοιχούσε στους δεκαπέντε και τρεις μήνες που είχε δηλώσει η προσφεύγουσα στο έντυπο της υποψηφιότητάς της. Η επίδικη απόφαση διευκρίνιζε επίσης ότι, όσον αφορά τη δραστηριότητα «εξωτερικής συνεργατίας για το [Δικαστήριο]», η διάρκεια της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας υπολογίστηκε βάσει του συνολικού αριθμού μεταφρασμένων σελίδων, ήτοι 721, και ενός μέσου όρου 5 σελίδων ανά ημέρα, τον οποίο η Επιτροπή έκρινε κατάλληλο και ο οποίος ήταν αισθητά χαμηλότερος από τον μέσο όρο 8 σελίδων ανά ημέρα που λαμβάνεται υπόψη συνήθως από το Δικαστήριο.
- 20 Στις 14 Μαρτίου 2014, η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της επίδικης αποφάσεως. Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της ΑΔΑ της 14ης Ιουλίου 2014 (στο εξής: απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως).

Αιτήματα των διαδίκων

- 21 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:
- να ακυρώσει την επίδικη απόφαση·
 - να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή σε καταβολή ποσού 26 132,85 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας, και σε καταβολή των εισφορών στο συνταξιοδοτικό σύστημα από τον Σεπτέμβριο 2013, καθώς και στην καταβολή του συμβολικού ποσού ενός ευρώ ως χρηματικής ικανοποιήσεως της προκληθείσας ηθικής βλάβης·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. Επί του αντικειμένου της προσφυγής

23 Κατά πάγια νομολογία, αιτήματα ακυρώσεως που στρέφονται ρητώς κατά της απόφασης περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως έχουν ως αποτέλεσμα, στην περίπτωση που η απόφαση αυτή στερείται αυτοτελούς περιεχομένου, να επιλαμβάνεται το Δικαστήριο ΔΔ της πράξεως κατά της οποίας υποβλήθηκε η ένσταση (βλ., συναφώς, απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 1989, Vainker κατά Κοινοβουλίου, 293/87, EU:C:1989:8, σκέψη 8).

24 Εν προκειμένω, η απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως επικυρώνει την επίδικη απόφαση. Συνεπώς, τα αιτήματα ακυρώσεως που στρέφονται κατά της απόφασης περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως στερούνται αυτοτελούς περιεχομένου και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να θεωρούνται ως ρητώς στρεφόμενα κατά της επίδικης απόφασης, όπως αυτή διευκρινίζεται με την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Ιουνίου 2004, Eveillard κατά Επιτροπής, T-258/01, EU:T:2004:177, σκέψη 32).

2. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της επίδικης απόφασης

25 Προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι, κατ' ουσίαν, αντλούνται:

- ο πρώτος, από αναρμοδιότητα της ΑΔΑ·
- ο δεύτερος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της ΑΔΑ, από παράβαση της προκηρύξεως διαγωνισμού και από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως·
- ο τρίτος, από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας, καθώς και από υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας·
- ο τέταρτος, από έλλειψη νομιμότητας της προϋποθέσεως συμμετοχής στον διαγωνισμό που αφορούσε την επαγγελματική πείρα.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από αναρμοδιότητα της ΑΔΑ

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Κατά την προσφεύγουσα, η ΑΔΑ ενήργησε καθ' υπέρβαση της εξουσίας της να ελέγχει τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, όπως αυτή οριοθετείται από τη νομολογία, εφόσον εν προκειμένω από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να επιτρέψει στην προσφεύγουσα να συμμετάσχει στις δοκιμασίες του διαγωνισμού, ώστε στη συνέχεια να την εγγράψει στον πίνακα επιτυχόντων, έπασχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

- 27 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προκήρυξη διαγωνισμού δεν διευκρίνιζε, ως προς την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα δύο ετών, αν αυτή έπρεπε να αφορά θέση πλήρους ή μερικής απασχολήσεως.
- 28 Δεύτερον, όσον αφορά την εργασία γλωσσομαθούς νομικού την οποία πραγματοποιούσε η προσφεύγουσα για το Δικαστήριο, τόσο ο χαρακτήρας της εν λόγω δραστηριότητας ως δραστηριότητας εξωτερικής συνεργατίδος όσο και το γεγονός ότι η προσφεύγουσα παράλληλα συνέχιζε τις σπουδές της προέκυπταν αναμφισβήτητα από τα έγγραφα που είχε επισυνάψει στο έντυπο υποψηφιότητάς της. Εξάλλου, ουδείς κανόνας επέβαλλε τη διαίρεση του συνολικού αριθμού μεταφρασμένων σελίδων προς έναν οποιονδήποτε ημερήσιο μέσο όρο, προκειμένου να προσδιοριστεί η διάρκεια, με όρους πλήρους απασχολήσεως, μιας τέτοιας επαγγελματικής πείρας.
- 29 Τρίτον, όσον αφορά την άσκηση στο δικηγορικό γραφείο W., τίποτα δεν εμπόδιζε την εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού να συγκρίνει τις δηλώσεις της προσφεύγουσας που περιέχονταν στο έντυπο υποψηφιότητάς της με τα δικαιολογητικά έγγραφα που είχε επισυνάψει σε αυτό. Κατά συνέπεια, δεν υπήρχε κανένας λόγος να θεωρηθεί ότι η εξεταστική επιτροπή παραπλανήθηκε λόγω του τρόπου με τον οποίο παρουσιάστηκε η διάρκεια της επαγγελματικής αυτής πείρας στο έντυπο υποψηφιότητας.
- 30 Κατά συνέπεια, η ΑΔΑ, η οποία δεν γνώριζε τη μεθοδολογία ή τους κανόνες υπολογισμού που εφάρμοσε η εξεταστική επιτροπή προκειμένου να εκτιμήσει τη διάρκεια της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας, δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την επανεξέταση του παραδεκτού της υποψηφιότητάς της στον διαγωνισμό χωρίς να προσβάλει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που πρέπει να χαρακτηρίζουν το σύστημα επιλογής των υπαλλήλων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 31 Από την πλευρά της, η Επιτροπή υπενθυμίζει, πρώτον, ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, όταν προκήρυξη διαγωνισμού απαιτεί ελάχιστη διάρκεια επαγγελματικής πείρας, η απαίτηση αυτή πρέπει να νοείται ως αφορώσα περίοδο εργασίας πλήρους απασχολήσεως κατά το χρονικό αυτό διάστημα ή περίοδο εργασίας μερικής απασχολήσεως που όμως να αντιστοιχεί, όσον αφορά τον χρόνο εργασίας, στην απαιτούμενη περίοδο πλήρους απασχολήσεως.
- 32 Λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της προκηρύξεως διαγωνισμού και του γεγονότος ότι η δραστηριότητα «εξωτερικ[ού] συνεργάτ[η]-μεταφρ[αστή]» στο Δικαστήριο, την οποία ασκούσε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να εξομοιωθεί με εργασία πλήρους απασχολήσεως, εφόσον η προσφεύγουσα ήταν απολύτως ελεύθερη να διαχειρίζεται τον χρόνο εργασίας της και μάλιστα συνέχιζε παράλληλα τις σπουδές της, η εξεταστική επιτροπή θα έπρεπε να είχε «μετατρέψει» αυτή την επαγγελματική πείρα σε εργασία πλήρους απασχολήσεως.
- 33 Ωστόσο, η εγγραφή του ονόματος της προσφεύγουσας στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αποδεικνύει, κατά την Επιτροπή, την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της εξεταστικής επιτροπής, η οποία δέχθηκε τη διάρκεια της επαγγελματικής πείρας ως «εξωτερικ[ού] συνεργάτ[η]-μεταφρ[αστή]» στο Δικαστήριο βασιζόμενη στις ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως της εν λόγω δραστηριότητας, όπως αναφέρονταν στο έντυπο υποψηφιότητας, χωρίς να ασχοληθεί με το γεγονός ότι δεν επρόκειτο για εργασία πλήρους απασχολήσεως, χωρίς να αντιληφθεί ότι επρόκειτο για δραστηριότητα εξωτερικής συνεργατίδος, και, τελικώς, χωρίς να εφαρμόσει οποιαδήποτε μέθοδο υπολογισμού της διάρκειας εργασίας πλήρους απασχολήσεως στην οποία αντιστοιχούσε η επίμαχη επαγγελματική πείρα.
- 34 Δεύτερον, σύμφωνα πάντα με την Επιτροπή, η εξεταστική επιτροπή δεν θα μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να δεχθεί τρεις μήνες επαγγελματικής πείρας για την άσκηση στο δικηγορικό γραφείο W., όπως ανέφερε η προσφεύγουσα στο έντυπο υποψηφιότητας, εφόσον το μόνο δικαιολογητικό έγγραφο που διέθετε, δηλαδή το πιστοποιητικό ασκήσεως που είχε επισυναφθεί στο έντυπο υποψηφιότητας, αναφερόταν μόνο σε σαράντα περίπου ημέρες ασκήσεως, κατανεμημένες στην περίοδο από τον Μάιο έως τον Σεπτέμβριο 2005.

35 Κατά συνέπεια, η εξεταστική επιτροπή, της οποίας την προσοχή έπρεπε εξάλλου να κινήσουν τα έγγραφα που είχαν επισυναφθεί στο έντυπο υποψηφιότητας, υπέπεσε σε πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα πληρούσε την προϋπόθεση συμμετοχής στον διαγωνισμό που αφορούσε την επαγγελματική πείρα. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η ΑΔΑ ήταν υποχρεωμένη να μη δώσει συνέχεια στην απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να εγγράψει την προσφεύγουσα στον πίνακα επιτυχόντων και δεν μπορούσε παρά να αρνηθεί την πρόσληψή της. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται με την προσφυγή πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

36 Ο αντλούμενος από αναρμοδιότητα λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα αφορά, κατ' ουσίαν, το ζήτημα των όρων ασκήσεως και της νομικής εκτάσεως της εξουσίας της ΑΔΑ να ελέγχει τις αποφάσεις που λαμβάνει η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της.

37 Λόγω όμως του ότι η προσφεύγουσα και η Επιτροπή προβάλλουν συναφώς πολυάριθμα και ποικίλα επιχειρήματα, η ανάλυση του πρώτου λόγου ακυρώσεως θα πρέπει να οργανωθεί σε πέντε ξεχωριστά, αλλά στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους σκέλη, και συγκεκριμένα: ένα πρώτο σκέλος σχετικό με την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού· ένα δεύτερο σκέλος σχετικό με τον χαρακτήρα της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας που απαιτούσε η προκήρυξη διαγωνισμού ως εργασίας πλήρους ή μερικής απασχολήσεως· ένα τρίτο σκέλος σχετικό με τον τρόπο υπολογισμού της ελάχιστης διάρκειας δύο ετών της επαγγελματικής πείρας· ένα τέταρτο σκέλος σχετικό με την έκταση της εξουσίας της ΑΔΑ να αποκλείει επιτυχόντα από τον πίνακα επιτυχόντων και, τέλος, ένα πέμπτο σκέλος σχετικό με την πρόδηλη πλάνη στην οποία υπέπεσε ενδεχομένως η εξεταστική επιτροπή κατά την εκτίμηση της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας.

38 Μετά την ολοκλήρωση αυτής της αναλύσεως, θα πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, διότι η ΑΔΑ, αποφασίζοντας στο στάδιο της προσλήψεως να αποκλείσει την προσφεύγουσα από τον πίνακα επιτυχόντων για λόγους σχετικούς με τη συμμετοχή στον διαγωνισμό που δεν περιλαμβάνονταν στην προκήρυξη διαγωνισμού, υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς της, όπως αυτά συγκεκριμένα καθορίζονται με την προκήρυξη του επίμαχου διαγωνισμού, τα οποία, αντιθέτως, είχε τηρήσει προσηκόντως η επιτροπή διαγωνισμού.

– Επί της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού

39 Στον τομέα της προσλήψεως του προσωπικού των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων μέσω της διοργανώσεως γενικού διαγωνισμού, ο δικαστής της Ένωσης διακηρύσσει παγίως ότι, λόγω της αρχής της ανεξαρτησίας που διέπει την άσκηση των καθηκόντων των εξεταστικών επιτροπών διαγωνισμών, η ΑΔΑ δεν έχει την εξουσία να ακυρώνει ή να τροποποιεί απόφαση που έλαβε η εξεταστική επιτροπή στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, όπως αυτές καθορίζονται ιδίως με το άρθρο 30 του ΚΥΚ και με το άρθρο 5 του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ (βλ. απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 1992, Κοινοβούλιο κατά Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, σκέψη 22, και διάταξη της 10ης Ιουλίου 2014, Mézáros κατά Επιτροπής, F-22/13, EU:F:2014:189, σκέψη 48).

40 Εντούτοις, δεδομένου ότι υποχρεούται να λαμβάνει σύννομες αποφάσεις, η ΑΔΑ δεν μπορεί να δεσμεύεται από απόφαση εξεταστικής επιτροπής, ο παράνομος χαρακτήρας της οποίας θα μπορούσε, κατά προέκταση, να επηρεάσει τη νομιμότητα των δικών της διοικητικών αποφάσεων (βλ., συναφώς, απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 1992, Κοινοβούλιο κατά Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, σκέψη 22). Για τον λόγο αυτόν, η ΑΔΑ, πριν προχωρήσει στον διορισμό υπαλλήλου, υποχρεούται να επαληθεύσει αν ο οικείος υποψήφιος πληροί τους όρους που επιβάλλει ο ΚΥΚ, επί ποινή ακυρότητας της αποφάσεως προσλήψεως, προκειμένου να μπορεί να προσληφθεί νομίμως στην υπηρεσία της Ένωσης. Εφόσον, για παράδειγμα, είναι προφανές ότι η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να

δεχθεί τη συμμετοχή υποψηφίου στις δοκιμασίες του διαγωνισμού είναι παράνομη, διότι πάσχει λόγω πρόδηλης πλάνης, η ΑΔΑ, στην οποία η εξεταστική επιτροπή διαβίβασε τον πίνακα επιτυχόντων που περιλαμβάνει το όνομα του εν λόγω υποψηφίου, ο οποίος στο μεταξύ ολοκλήρωσε επιτυχώς τις δοκιμασίες, υποχρεούται να αρνηθεί να προβεί στον διορισμό του εν λόγω επιτυχόντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 1986, Schwiering κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 142/85, EU:C:1986:405, σκέψεις 19 και 20, και της 23ης Οκτωβρίου 2012, Eklund κατά Επιτροπής, F-57/11, EU:F:2012:145, σκέψη 49).

- 41 Πέραν τούτου, όσον αφορά την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, θα πρέπει να υπενθυμιστεί επίσης ότι ο σκοπός προκηρύξεως διαγωνισμού είναι, κατ' ουσίαν, να ενημερώνει, κατά τρόπο διαφανή, εξαντλητικό και όσο το δυνατόν ακριβέστερο, τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής και τους υποψηφίους του εν λόγω διαγωνισμού όσον αφορά τις νόμιμες προϋποθέσεις ενδεχόμενου διορισμού στην οικεία θέση απασχολήσεως. Ο σκοπός αυτός της προκηρύξεως διαγωνισμού ανταποκρίνεται, εξάλλου, ακριβώς στη στοιχειώδη απαίτηση σεβασμού της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- 42 Κατά συνέπεια, η προκήρυξη διαγωνισμού θα καθίστατο άνευ αντικειμένου αν η ΑΔΑ μπορούσε να αποκλείσει επιτυχόντα από τον πίνακα επιτυχόντων επικαλούμενη προϋπόθεση ή ρύθμιση σχετικά με τη συμμετοχή στον διαγωνισμό που δεν περιλαμβάνεται ούτε στην εν λόγω προκήρυξη ούτε στον ΚΥΚ ή, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο, πριν από την έκδοση της προκηρύξεως διαγωνισμού, δημοσιότητας, κατά τρόπον ώστε τόσο η εξεταστική επιτροπή όσο και οι ενδιαφερόμενοι υποψήφιοι να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτή ή οπωσδήποτε να την γνωρίζουν (βλ., συναφώς, όσον αφορά την ανακοίνωση κενής θέσεως, αποφάσεις της 14ης Απριλίου 2011, Simonis κατά Επιτροπής, F-113/07, EU:F:2011:44, σκέψη 74, και της 15ης Οκτωβρίου 2014, Μοσχονάκη κατά Επιτροπής, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, σκέψη 42).
- 43 Κατά συνέπεια, η προκήρυξη διαγωνισμού συνιστά το πλαίσιο της νομιμότητας κάθε διαδικασίας επιλογής για την πλήρωση θέσεως απασχολήσεως στα θεσμικά όργανα της Ένωσης, καθόσον, με την επιφύλαξη των υπέρτερης ισχύος οικείων διατάξεων του ΚΥΚ, συμπεριλαμβανομένου του παραρτήματος III του ΚΥΚ, διέπει, αφενός, την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής όσον αφορά τη διοργάνωση και τη διεξαγωγή των δοκιμασιών του διαγωνισμού και, αφετέρου, καθορίζει τους όρους για τη συμμετοχή των υποψηφίων, και ιδίως τα συγκεκριμένα προσόντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις τους.
- 44 Ωστόσο, εν προκειμένω, όσον αφορά την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής στο πλαίσιο του διαγωνισμού, η προκήρυξη διαγωνισμού διευκρίνιζε, στον τίτλο Β, ο οποίος αφορούσε τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, σημείο 1, στοιχείο α', ότι όσον αφορά τη συμμετοχή στον διαγωνισμό «[η ΑΔΑ] καταρτίζει τον πίνακα των υποψηφίων που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον τίτλο Α, σημείο II.4, [της προκηρύξεως διαγωνισμού] και τον διαβιβάζει στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής, συνοδευόμενο από τους φακέλους υποψηφιότητας». Σημειωτέον ότι οι «προϋποθέσεις που προβλέπονται στον τίτλο Α, σημείο II.4, [της προκηρύξεως διαγωνισμού]» είναι οι γενικές προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, οι οποίες, εξάλλου, έχουν ληφθεί από το άρθρο 28 του ΚΥΚ (βλ. σκέψη 3 της παρούσας αποφάσεως).
- 45 Αντιθέτως, σύμφωνα με τον τίτλο Β, σημείο 1, στοιχείο β', «αφού λάβει γνώση των φακέλων των υποψηφίων, η εξεταστική επιτροπή [υποχρεούται, σύμφωνα εξάλλου με τις διατάξεις του άρθρου 5 του παραρτήματος III του ΚΥΚ] [να συντάξει] τον πίνακα των υποψηφίων που πληρούν τις προϋποθέσεις του τίτλου Α, σημεία II.1, 2 και 3, [της προκηρύξεως διαγωνισμού] και, κατά συνέπεια, γίνονται δεκτοί στον διαγωνισμό». Σημειωτέον ότι οι «προϋποθέσεις του τίτλου Α, σημεία II.1, 2 και 3, [της προκηρύξεως διαγωνισμού]» αφορούν τους τίτλους σπουδών ή τα πτυχία, την επαγγελματική πείρα και τις γλωσσικές γνώσεις που απαιτούνται για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό (βλ. σκέψη 7 της παρούσας αποφάσεως).

- 46 Ειδικότερα, δυνάμει του τίτλου Α, σημείο II.2, της προκήρυξης του διαγωνισμού, για να μπορούν να συμμετάσχουν στις δοκιμασίες του διαγωνισμού, οι υποψήφιοι δεν έπρεπε να πληρούν απλώς την προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του ΚΥΚ, δηλαδή να είναι κάτοχοι πολωνικού πανεπιστημιακού πτυχίου νομικών σπουδών, αλλά και να αποδεικνύουν, ως συμπληρωματική προϋπόθεση, ότι, μετά την ολοκλήρωση του απαιτούμενου πλήρους κύκλου πανεπιστημιακών σπουδών, απέκτησαν «ελάχιστη επαγγελματική πείρα δύο ετών». Εντούτοις, ούτε η τελευταία αυτή διάταξη ούτε η διάταξη του τίτλου Β, σημείο 1, στοιχείο β', της προκήρυξης διαγωνισμού περιείχαν ρητές οδηγίες που έπρεπε να ακολουθήσει η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού ή ενδείξεις όσον αφορά τη φύση της εν λόγω ελάχιστης επαγγελματικής πείρας δύο ετών ή τη σχέση της με τα καθήκοντα που θα πρέπει να ασκήσει ο υποψήφιος ως υπάλληλος της Ένωσης. Επίσης, οι εν λόγω διατάξεις δεν παρείχαν διευκρινίσεις όσον αφορά τον τρόπο εκτέλεσης της εργασίας που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των εν λόγω δύο ετών επαγγελματικής πείρας, για παράδειγμα αν έπρεπε να πρόκειται για εργασία πλήρους ή μερικής απασχολήσεως, υπό την ιδιότητα του μισθωτού ή του ανεξάρτητου επαγγελματία.
- 47 Επιπλέον, ούτε ο «Οδηγός για τους υποψηφίους» (ΕΕ C 327 Α, σ. 3), τον οποίο η προκήρυξη διαγωνισμού, στην εισαγωγή του τίτλου Γ που επιγραφόταν «Π[ώς υποβάλλεται η υποψηφιότητα];», καλούσε τους υποψηφίους να συμβουλευθούν για την ορθή υποβολή της υποψηφιότητάς τους (στο εξής: οδηγός για τους υποψηφίους) περιείχε χρήσιμες επεξηγήσεις ικανές να καθοδηγήσουν πράγματι, αφενός, τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής για την εκτέλεση των καθηκόντων που περιέχονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και, αφετέρου, τους υποψηφίους για τη συμπλήρωση του εντύπου υποψηφιότητας. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω οδηγός διευκρίνιζε απλώς, στον τίτλο Α, σημείο II.4, και στην ενότητα με τίτλο «Πληροφορίες για την επαγγελματική σας πείρα [...]», ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να «[δ]ηλώσουν, στο έντυπο υποψηφιότητάς [τους] τις ακριβείς ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως κάθε απασχολήσεώς [τους], καθώς και το περιεχόμενο και τη φύση των καθηκόντων που ασκούσαν». Ειδικότερα, «[γ]ια μη μισθωτή επαγγελματική δραστηριότητα (αυτοαπασχόληση, ελεύθερα επαγγέλματα [κ.λπ.]), μπορού[σαν] να γίνουν δεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία αποσπάσματα φορολογικών δηλώσεων ή κάθε άλλο επίσημο δικαιολογητικό έγγραφο».
- 48 Αυτές είναι οι διατάξεις σχετικά με την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής που περιλαμβάνονταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού και στον οδηγό για τους υποψηφίους. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όσον αφορά το όργανο που ήταν επιφορτισμένο να επαληθεύσει τη φύση και της διάρκειας της απαιτούμενης για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό επαγγελματικής πείρας, καθώς και την πλήρωση των κριτηρίων που επέτρεπαν να υπολογιστεί η διάρκειά της, το πλαίσιο νομιμότητας που απαρτίζεται από τα δύο αυτά κείμενα σιωπούσε, ενώ, αντιθέτως, σύμφωνα με την προκήρυξη διαγωνισμού, η εξεταστική επιτροπή ήταν αποκλειστικά αρμόδια να καταρτίζει, στο πλαίσιο της ασκήσεως των καθηκόντων της και της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, τον πίνακα των υποψηφίων που θα γίνονταν δεκτοί να συμμετάσχουν στις δοκιμασίες του διαγωνισμού.
- Επί του χαρακτήρα πλήρους ή μερικής απασχολήσεως της επαγγελματικής πείρας που απαιτεί η προκήρυξη διαγωνισμού
- 49 Συναφώς, και ειδικότερα όσον αφορά την επαγγελματική πείρα που απέκτησε η προσφεύγουσα στο Δικαστήριο ως εξωτερική συνεργάτις-γλωσσομαθής νομικός, δηλαδή επαγγελματική δραστηριότητα η οποία εξ ορισμού ασκείται ανεξάρτητα και ήταν, εν προκειμένω, η περισσότερο συναφής προς το αντικείμενο του διαγωνισμού, σκοπός του οποίου ήταν ακριβώς η πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών, ούτε η προκήρυξη διαγωνισμού ούτε άλλες πράξεις που είναι δυνατόν να έχουν έννομες συνέπειες στο πλαίσιο του διαγωνισμού περιείχαν κάποια ένδειξη σχετικά με το τι μπορούσε να θεωρηθεί «επαγγελματική πείρα» ή σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού του χρόνου εργασίας που αφορούσε την εν λόγω «επαγγελματική πείρα», για παράδειγμα τον αριθμό των ωρών εργασίας που συμπληρώθηκαν

ή τον αριθμό των σελίδων που μεταφράστηκαν ημερησίως και, στην περίπτωση αυτή, σχετικά με το αν έπρεπε να γίνει διάκριση μεταξύ της μεταφράσεως πολύπλοκων νομικών κειμένων και της μεταφράσεως κειμένων άλλου είδους.

- 50 Καίτοι, σύμφωνα με τη βούληση της αρμόδιας ΑΔΑ, η προκήρυξη του διαγωνισμού και ο οδηγός για τους υποψηφίους σιωπούσαν σχετικά με τα στοιχεία βάσει των οποίων εκτιμάται η διάρκεια της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας, η Επιτροπή υποστηρίζει, εντούτοις, ότι, εφόσον προκήρυξη διαγωνισμού προβλέπει, ως προϋπόθεση συμμετοχής στις δοκιμασίες, επαγγελματική πείρα ελάχιστης διάρκειας, αυτή η περίοδος εργασίας πρέπει να νοείται, τόσο από την εξεταστική επιτροπή όσο και από τους υποψηφίους, ως αφορώσα, εξ ορισμού, επαγγελματική δραστηριότητα ασκούμενη κατά πλήρη απασχόληση.
- 51 Συναφώς πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι στις υποθέσεις τις οποίες επικαλείται η Επιτροπή και επί των οποίων εκδόθηκαν η απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2006, *Giulietti* κατά Επιτροπής (T-293/03, EU:T:2006:37), και οι διατάξεις της 14ης Δεκεμβρίου 2006, *Klopper* κατά Επιτροπής (F-118/05, EU:F:2006:137), και της 10ης Ιουλίου 2014, *Mészáros* κατά Επιτροπής (F-22/13, EU:F:2014:189), ο δικαστής της Ένωσης έκρινε, βεβαίως, ότι, έστω και αν οι επίμαχες προκηρύξεις διαγωνισμού δεν περιείχαν συγκεκριμένη ένδειξη, η διάρκεια της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας έπρεπε να νοείται ως η διάρκεια επαγγελματικής πείρας αφορώσας εργασία πλήρους απασχολήσεως. Εντούτοις, οι προαναφερθείσες υποθέσεις αφορούσαν επαγγελματικές δραστηριότητες που ασκούνταν κυρίως υπό καθεστώς μισθωτής απασχολήσεως και των οποίων συνεπώς η διάρκεια μπορούσε ευχερώς να προσδιοριστεί βάσει των συμβάσεων εργασίας ή των βεβαιώσεων απασχολήσεως των εργοδοτών. Αντιθέτως, στην υπό κρίση υπόθεση, μολονότι η προκήρυξη διαγωνισμού απαιτούσε, βεβαίως, ελάχιστη διάρκεια επαγγελματικής πείρας δύο ετών στον τομέα της μεταφράσεως, ή μάλλον στον τομέα της νομικής μεταφράσεως, δεν διευκρινιζόταν ο τρόπος με τον οποίο έπρεπε να ληφθεί υπόψη και να υπολογιστεί, από άποψη διάρκειας, επαγγελματική πείρα αποκτώμενη υπό καθεστώς ανεξαρτήτου επαγγελματία, καίτοι αυτό το είδος εργασιακής πείρας με την ιδιότητα του εξωτερικού συνεργάτη ανταποκρίνεται απολύτως στη φύση των καθηκόντων που περιγράφονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.
- 52 Κατά συνέπεια, εφόσον η προκήρυξη διαγωνισμού δεν προσδιορίζει ρητώς τον τρόπο υπολογισμού της διάρκειας της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας και δεν περιέχει συναφώς καμία άλλη χρήσιμη ένδειξη, η *ratio juris* αυτής της προϋποθέσεως συμμετοχής, ιδίως όσον αφορά τους υποψηφίους όπως η προσφεύγουσα, οι οποίοι μπορούν να επικαλεστούν εξειδικευμένη πείρα γλωσσομαθούς νομικού με την ιδιότητα του εξωτερικού συνεργάτη, δεν μπορεί ασφαλώς να είναι ότι απαιτείται από τους εν λόγω υποψηφίους, προκειμένου να αποδείξουν ότι επρόκειτο για επαγγελματική δραστηριότητα που ισοδυναμούσε με αυτή εργασίας πλήρους απασχολήσεως, να έχουν μεταφράσει συγκεκριμένο αριθμό σελίδων νομικών κειμένων για κάθε ημέρα εργασίας τους υπ' αυτή την ιδιότητα κατά την περίοδο αναφοράς των δύο ετών. Πράγματι, η προϋπόθεση αυτή δεν προβλεπόταν από την προκήρυξη διαγωνισμού, είτε ρητώς είτε σιωπηρώς, ιδίως λαμβανομένων υπόψη άλλων προϋποθέσεων που περιλαμβάνονταν στην εν λόγω προκήρυξη.
- 53 Συνεπώς, εφόσον η προκήρυξη διαγωνισμού δεν προέβλεπε τα κριτήρια ή τον τρόπο υπολογισμού της επαγγελματικής πείρας που απαιτείτο για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η εξεταστική επιτροπή, ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία η διάρκεια της εν λόγω επαγγελματικής πείρας θα έπρεπε να αφορά δραστηριότητα ασκούμενη κατά πλήρη απασχόληση, μπορούσε να βασιστεί, προκειμένου να εκτιμήσει αν έπρεπε να γίνει δεκτή η συμμετοχή της προσφεύγουσας στις δοκιμασίες, αφενός, στο γεγονός ότι η πείρα της έπρεπε να αφορά «επαγγελματική» δραστηριότητα γλωσσομαθούς νομικού —επομένως δραστηριότητα που δεν μπορούσε να έχει «ευκαιριακό» χαρακτήρα και έπρεπε να αφορά κατά κύριο λόγο τη μετάφραση νομικών κειμένων— ασκούμενη κατά τρόπο μόνιμο, δηλαδή για σημαντικό χρονικό διάστημα, ως παροχή υπηρεσίας προς επιτηδευματία, δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα, ο οποίος, βάσει της σχετικής

συμβάσεως, μπορούσε να ζητεί μεταφράσεις νομικών κειμένων ανά πάσα στιγμή και, ενδεχομένως, εντός επιτακτικής προθεσμίας, ακριβώς λόγω της επαγγελματικής ή θεσμικής δραστηριότητάς του, η οποία απαιτούσε νομικές μεταφράσεις ενός ορισμένου επιπέδου.

- 54 Αφετέρου, πάντα προς τον σκοπό της εκτιμήσεως της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας, η εξεταστική επιτροπή έπρεπε να βασιστεί, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του οδηγού για τους υποψηφίους, σε στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται ότι οι επαγγελματικές υπηρεσίες είχαν πράγματι παρασχεθεί, όχι μόνο κατά τρόπο μόνιμο από χρονική άποψη, αλλά και σε επαρκή ποσότητα, την οποία εναπόκειται ακριβώς στην εξεταστική επιτροπή, αποτελούμενη από ειδήμονες επί του συγκεκριμένου ζητήματος, να εκτιμήσει σε σχέση με την φύση των περιγραφόμενων στην προκήρυξη διαγωνισμού καθηκόντων και με το σύνολο των λοιπών δραστηριοτήτων που είχε ενδεχομένως ασκήσει κάθε υποψήφιος κατά τη διετή περίοδο αναφοράς.
- 55 Εφόσον, σύμφωνα με τον οδηγό για τους υποψηφίους, οι υποψήφιοι υποχρεούνταν να διευκρινίσουν με το έντυπο υποψηφιότητάς τους τη φύση των καθηκόντων που είχαν ασκήσει, εναπόκειται επίσης στην εξεταστική επιτροπή, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που της είχαν ανατεθεί με την προκήρυξη διαγωνισμού, να εκτιμήσει κατά τρόπο διαφορετικό τον επαγγελματικό χαρακτήρα της κτηθείσας πείρας, ανάλογα με το αν επρόκειτο για δραστηριότητα ασκηθείσα με την ιδιότητα «εξωτερικ[ού] συνεργάτ[η]-μεταφρ[αστή]» ή με την ιδιότητα «εξωτερικ[ού] συνεργάτ[η]-γλωσσομαθούς νομικού», ιδίως εφόσον η δεύτερη αυτή δραστηριότητα αφορούσε παροχή υπηρεσιών σε θεσμικό όργανο της Ένωσης το οποίο, όπως το Δικαστήριο, δεν ζητεί από τους παρέχοντες υπηρεσίες σε αυτό παρά μόνον τη μετάφραση κειμένων νομικού αποκλειστικώς περιεχομένου.
- 56 Κατά συνέπεια, εφόσον δεν είναι δυνατόν, δεδομένου ότι η προκήρυξη διαγωνισμού σιωπά ως προς το ζήτημα αυτό, να αποδοθεί στην εν λόγω συμπληρωματική προϋπόθεση συμμετοχής περιεχόμενο διαφορετικό του προεκτεθέντος, διότι διαφορετικά θα παραβιαζόταν η αρχή της ασφάλειας δικαίου (βλ. σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως), η άποψη της Επιτροπής ότι η ελάχιστη διάρκεια δύο ετών επαγγελματικής πείρας πρέπει, στη συγκεκριμένη περίπτωση του διαγωνισμού, να νοείται ως αφορώσα, εξ ορισμού, επαγγελματική δραστηριότητα ασκούμενη υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως που, επιπλέον, πρέπει να υπολογιστεί κατά τον τρόπο που εκτίθεται στην επίδικη απόφαση (βλ. σκέψη 19 της παρούσας αποφάσεως), δεν μπορεί να γίνει δεκτή, διότι στην προκήρυξη διαγωνισμού δεν αναφέρθηκε ότι, όσον αφορά ιδίως τους υποψηφίους που επικαλούνται επαγγελματική πείρα εξωτερικού συνεργάτη-γλωσσομαθούς νομικού, η εν λόγω πλήρης απασχόληση πρέπει οπωσδήποτε να αντιστοιχεί στην υπολογιζόμενη κατά τον τρόπο που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό του εν λόγω οργάνου ή, εν πάση περιπτώσει, κατά συγκεκριμένο τρόπο.

– Επί του τρόπου υπολογισμού της ελάχιστης διάρκειας δύο ετών επαγγελματικής πείρας

- 57 Ως προς το σημείο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εξεταστική επιτροπή, η οποία δεν δεσμευόταν από κανέναν τρόπο υπολογισμού της διάρκειας της ελάχιστης επαγγελματικής πείρας δύο ετών που απαιτείτο για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, περιλαμβανόμενο ρητώς στην προκήρυξη διαγωνισμού, μπορούσε ευλόγως να κρίνει, βάσει της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει συναφώς, ότι δεν υπήρχε λόγος να ακολουθήσει συγκεκριμένα τον τρόπο υπολογισμού που χρησιμοποιούσε οποιοδήποτε θεσμικό όργανο, δεδομένου ότι, σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν ήταν το κύριο θεσμικό όργανο το οποίο αφορούσε η διαδικασία του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, βάσει του τίτλου Α, δεύτερο εδάφιο, της προκηρύξεως διαγωνισμού, ο οικείος πίνακας επιτυχόντων θα χρησιμοποιείτο «προκειμένου να καλυφθούν κενές θέσεις στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, και συγκεκριμένα στο Δικαστήριο [...]».
- 58 Αν όμως, προκειμένου να υπολογίσει τη διετία επαγγελματικής πείρας, η εξεταστική επιτροπή έπρεπε ενδεχομένως να βασιστεί σε τρόπο υπολογισμού που ακολουθούσε ήδη κάποιο θεσμικό όργανο της Ένωσης, θα μπορούσε, βάσει του κριτηρίου της χρηστής διεξαγωγής του διαγωνισμού και της πρακτικής αποτελεσματικότητας της εν λόγω διαδικασίας, να αναφερθεί κατά πρώτο λόγο στη

μέθοδο υπολογισμού που χρησιμοποιεί το Δικαστήριο, και όχι κατ' ανάγκην ή αποκλειστικά στη μέθοδο υπολογισμού της Επιτροπής η οποία, όπως προκύπτει από τη σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως, θεωρεί, εξάλλου, ότι δεν είχε συμμετάσχει στη διοργάνωση του διαγωνισμού.

- 59 Συναφώς, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο τρόπος υπολογισμού που ισχύει στο Δικαστήριο, όσον αφορά τον λόγο μεταφραζόμενων σελίδων προς ημέρα εργασίας, θα ήταν, σε σχέση με την επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας, λιγότερο ευνοϊκός από τον τρόπο υπολογισμού που ακολουθεί η Επιτροπή (βλ. σκέψη 19 της παρούσας αποφάσεως), δεν είναι, εξάλλου, λυσιτελής, δεδομένου ότι, κατά την άποψη της Επιτροπής, το ζήτημα εν προκειμένω είναι κατά πόσον η εξεταστική επιτροπή έπρεπε να χρησιμοποιήσει τον τρόπο υπολογισμού της Επιτροπής και όχι τον τρόπο υπολογισμού άλλων θεσμικών οργάνων ή τρόπο υπολογισμού δικής της επινοήσεως.
- 60 Σχετικά με το ίδιο ζήτημα πάντα, επιβάλλεται επίσης η διαπίστωση ότι η Επιτροπή αναφέρεται, τόσο στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως όσο και στο υπόμνημά της αντικρούσεως, στην επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας ως «εξωτερικ[ού] συνεργάτ[η]-μεταφρ[αστή]», ενώ, όπως προκύπτει από τα συνημμένα στο έντυπο υποψηφιότητας έγγραφα, η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει στην εξεταστική επιτροπή βεβαιώσεις σχετικά με την απασχόλησή της ως εξωτερικής συνεργάτιδος-«γλωσσομαθούς νομικού» στο Δικαστήριο. Εν προκειμένω, όμως, πρόκειται για καθήκοντα εντελώς διαφορετικά, πράγμα το οποίο η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, που απαρτιζόταν από ειδήμονες όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα, ασφαλώς δεν μπορούσε να αγνοεί, εφόσον επρόκειτο για διαγωνισμό με σκοπό ακριβώς την πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών (οι οποίοι, σε διοικητικό επίπεδο, προσλαμβάνονται εξ αυτού του λόγου κατ' αρχήν απευθείας στον βαθμό AD 7) και όχι μεταφραστών (οι οποίοι, αντιθέτως, προσλαμβάνονται στον βασικό βαθμό, ήτοι στον βαθμό AD 5, της ομάδας καθηκόντων των διοικητικών υπαλλήλων).
- 61 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού δεν ακολούθησε τον τρόπο υπολογισμού που χρησιμοποιούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής για τον υπολογισμό της ελάχιστης διάρκειας επαγγελματικής πείρας που θεωρείται ότι αφορά πείρα εργασίας πλήρους απασχολήσεως δεν σημαίνει, αυτομάτως, ότι η εξεταστική επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα την προϋπόθεση της ελάχιστης διάρκειας των δύο ετών επαγγελματικής πείρας την οποία έπρεπε να αποδείξει η προσφεύγουσα προκειμένου να γίνει δεκτή η συμμετοχή της στις δοκιμασίες του διαγωνισμού.

– Επί της εξουσίας της ΑΔΑ να αποκλείσει την προσφεύγουσα από τον πίνακα επιτυχόντων

- 62 Βάσει των προεκτεθέντων, ιδίως με τις σκέψεις 39 έως 48 της παρούσας αποφάσεως, σχετικά με την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, θα πρέπει να επισημανθεί ότι οσάκις, όπως εν προκειμένω σε σχέση με την απαιτούμενη προηγούμενη επαγγελματική πείρα, προκήρυξη διαγωνισμού προβλέπει ειδική προϋπόθεση επαγγελματικής πείρας τουλάχιστον δύο ετών προκειμένου να γίνει δεκτή η συμμετοχή υποψηφίου στις δοκιμασίες, η ΑΔΑ δεν μπορεί, όταν εξετάζει το ενδεχόμενο να προσλάβει επιτυχόντα του διαγωνισμού που έχει επιλεγεί με την ιδιότητα αυτή από την εξεταστική επιτροπή, να αποκλείσει το πρόσωπο αυτό από τον πίνακα επιτυχόντων επικαλούμενη προς τον σκοπό αυτόν τρόπο εκτιμήσεως και υπολογισμού της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας που η ίδια παρέλειψε να περιλάβει στην προκήρυξη διαγωνισμού ή που δεν περιέχεται σε πράξη δυνάμενη νομικώς να αντιταχθεί στα μέλη της εξεταστικής επιτροπής καθώς και σε κάθε υποψήφιο του διαγωνισμού.
- 63 Στην αντίθετη περίπτωση, θα θιγόταν ανεπανόρθωτα η αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία αποτελεί μια από τις αρχές που διέπουν κάθε διαδικασία διαγωνισμού (βλ. σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως), αν υποψήφιος που γνωστοποίησε δεόντως τις ακριβείς ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως κάθε μιας από τις συμβάσεις του, καλύπτοντας με τον τρόπο αυτό επαρκή διάρκεια της επαγγελματικής πείρας που απαιτούσε προκήρυξη διαγωνισμού, πληροφορούνταν την ύπαρξη άλλων όρων απαραίτητων για την πλήρωση της εν λόγω προϋποθέσεως διάρκειας της επαγγελματικής πείρας το πρώτον όταν,

αφού είχε λάβει πρόταση προσλήψεως ως επιτυχών του εν λόγω διαγωνισμού, η οικεία ΑΔΑ τον ενημέρωνε για την ύπαρξη αυτών των όρων και για το γεγονός ότι, σε σχέση με αυτούς, δεν θα έπρεπε να είχε γίνει δεκτή η συμμετοχή του στις δοκιμασίες.

- 64 Εξάλλου, υπό τις συνθήκες, όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, ενός διοργανικού γενικού διαγωνισμού, στη μη τήρηση της αρχής της ασφάλειας δικαίου προστίθεται και η μη τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Συγκεκριμένα, η ΑΔΑ κάθε θεσμικού οργάνου, το οποίο αφορά ενδεχομένως ο διαγωνισμός, θα μπορούσε, κατά το στάδιο της προσλήψεως, να θεωρήσει ότι είναι συννόμως αρμόδια να εκτιμήσει αυτοτελώς την προϋπόθεση συμμετοχής στον διαγωνισμό η οποία αφορά την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα και ότι, κάθε φορά που η εξεταστική επιτροπή θα είχε χρησιμοποιήσει τρόπο υπολογισμού της ελάχιστης διάρκειας της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας που δεν θα ανταποκρινόταν στον τρόπο που χρησιμοποιούσε η ΑΔΑ, η εξεταστική επιτροπή θα είχε, κατ' ανάγκη, υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που θα δικαιολογούσε την επανεξέταση από την ΑΔΑ της εκτιμήσεως της εξεταστικής επιτροπής. Αν ακολουθείτο αυτή η συλλογιστική, κάθε ΑΔΑ θα είχε το δικαίωμα να αντικαταστήσει τον τρόπο υπολογισμού τον οποίο η εξεταστική επιτροπή εφάρμοσε αδιακρίτως σε όλους τους υποψηφίους για τον υπολογισμό της διάρκειας της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας με τον δικό της τρόπο υπολογισμού. Ωστόσο, το σύνολο του έργου που επιτέλεσε η εξεταστική επιτροπή στο πλαίσιο των ευθυνών που έχει αναλάβει και προς το συμφέρον όλων των θεσμικών οργάνων τα οποία αφορά διαγωνισμός θα μπορούσε να τεθεί τελικώς υπό αμφισβήτηση σε συνάρτηση με απαιτήσεις που διαφέρουν ανάλογα με το όργανο, ή ακόμα και με την τάση των επιφορτισμένων με τις προσλήψεις υπηρεσιών κάθε οργάνου να υποκαθιστούν με τη δική τους εκτίμηση την εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής.
- 65 Βεβαίως, εν προκειμένω, η προκήρυξη του διαγωνισμού προέβλεπε, ως συνήθως, στον τίτλο Δ, που επιγράφεται «Γ[ενικές πληροφορίες]», ότι «[ο]ι επιτυχόντες που εγγράφονται στον πίνακα επιτυχόντων και στους οποίους [θα] προσφ[ερόταν] θέση εργασίας [θα] υποχρεούντ[ο] στη συνέχεια να υποβάλουν τα πρωτότυπα όλων των απαιτούμενων εγγράφων των οποίων [είχαν] υποβάλει φωτοτυπίες, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για πτυχία, διάφορα πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις εργασίας», καθώς και ότι «[η] πρόσληψη [θα] πραγματοποιηείτ[ο] σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΥΚ [...]».
- 66 Εντούτοις, ανάλογες ρήτρες δεν είναι δυνατόν να αποτελέσουν, καθεαυτές, τη νομική βάση που καθιστά την ΑΔΑ αρμόδια να αποκλείει συννόμως, a posteriori, από τον πίνακα επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή επιτυχόντα που δεν πληρούσε προϋπόθεση συμμετοχής μη περιλαμβανόμενη στην προκήρυξη διαγωνισμού την οποία η ίδια εξέδωσε, αλλά ούτε και σε διάταξη του ΚΥΚ ή σε άλλο νομικό κείμενο δυνάμενο να αντιταχθεί στους υποψηφίους.
- 67 Πράγματι, η έλλειψη νομιμότητας την οποία η ΑΔΑ θα αντέτασσε στον επιτυχόντα του διαγωνισμού δεν θα απέρρεε, στην περίπτωση αυτή, από πρόδηλη πλάνη της εξεταστικής επιτροπής κατά την εκτίμηση μιας συγκεκριμένης προϋποθέσεως συμμετοχής που προβλέπεται στην προκήρυξη διαγωνισμού ή περιλαμβάνεται σε διάταξη του ΚΥΚ, αλλά από το σφάλμα της ίδιας της ΑΔΑ, η οποία δεν περιέλαβε στην προκήρυξη διαγωνισμού τη συμπληρωματική ρήτρα ότι η ελάχιστη επαγγελματική πείρα δύο ετών που απαιτείτο για τη συμμετοχή στις δοκιμασίες έπρεπε να έχει αποκτηθεί με πλήρη απασχόληση επί δύο έτη και έπρεπε να υπολογιστεί με βάση συγκεκριμένα κριτήρια σαφώς προκαθορισμένα, η μη τήρηση των οποίων θα επέφερε τον αποκλεισμό από τη συμμετοχή στις δοκιμασίες του διαγωνισμού. Σε τελική ανάλυση, μια τέτοια ex post διόρθωση της προκηρύξεως διαγωνισμού από την ΑΔΑ κατά την πρόσληψη δεν μπορεί να γίνει ούτε με οικειοποίηση της αρμοδιότητας της εξεταστικής επιτροπής, η οποία, κατά τη διεξαγωγή του διαγωνισμού, δεσμεύεται πράγματι από τους όρους που περιέχονται στην προκήρυξη διαγωνισμού, ούτε εις βάρος του οικείου επιτυχόντος.
- 68 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα, με το οποίο υποστηρίζεται ότι η ΑΔΑ δεν μπορούσε, σε κάθε περίπτωση, να λάβει παράνομη απόφαση προσλήψεως λόγω παράνομης αποφάσεως που είχε λάβει προηγουμένως η εξεταστική επιτροπή, είναι αλυσιτελές διότι, εν προκειμένω, η απόφαση της

εξεταστικής επιτροπής την οποία επικαλείται η ΑΔΑ δεν είναι παράνομη λόγω αντιθέσεως προς τις διατάξεις του ΚΥΚ ή τις προϋποθέσεις που τίθενται σαφώς με την προκήρυξη διαγωνισμού. Στη χειρότερη περίπτωση, πρόκειται για διαφορά μεταξύ του τρόπου με τον οποίο εκτίμησε η εξεταστική επιτροπή, ενεργώντας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, την ελάχιστη επαγγελματική πείρα την οποία προέβλεπε η προκήρυξη διαγωνισμού και του τρόπου υπολογισμού της πλήρους απασχολήσεως βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων τα οποία η ΑΔΑ φρονεί ότι μπορεί να χρησιμοποιήσει στο στάδιο του διορισμού. Εντούτοις, εφόσον η ΑΔΑ δεν ανέφερε στην προκήρυξη διαγωνισμού ότι η προϋπόθεση επαγγελματικής πείρας δύο ετών έπρεπε να νοείται ως επαγγελματική πείρα που αποκτήθηκε με πλήρη απασχόληση δύο ετών, πράγμα που θα συνιστούσε νομικώς δεσμευτικό όρο τόσο για την εξεταστική επιτροπή όσο και για τους υποψηφίους, η μη τήρηση του οποίου από τους τελευταίους θα επέφερε τον αποκλεισμό τους από τον διαγωνισμό, αυτή η διαφορά εκτιμήσεως που απορρέει από τη μεθοδολογική επιλογή της ΑΔΑ πρέπει να αποδοθεί αποκλειστικά στην ίδια, διότι μόνη η ΑΔΑ, και όχι η εξεταστική επιτροπή, είναι αρμόδια να καθορίζει, με την προκήρυξη διαγωνισμού, τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό.

- 69 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι, εν προκειμένω, η εξεταστική επιτροπή, παραβιάζοντας τις διατάξεις της προκηρύξεως διαγωνισμού οι οποίες της ανέθεταν ειδικώς να επαληθεύσει, για κάθε υποψήφιο ξεχωριστά, την τήρηση της προϋποθέσεως συμμετοχής που αφορούσε την επαγγελματική πείρα, παρέλειψε, στην πράξη, ολοσχερώς να λάβει υπόψη τη σχετική ρήτρα. Ειδικότερα, οι υπηρεσίες της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» της Επιτροπής, οι οποίες προσπάθησαν να κατανοήσουν με ποιον τρόπο η εξεταστική επιτροπή είχε μπορέσει να υπολογίσει την επαγγελματική πείρα της προσφεύγουσας, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η εξεταστική επιτροπή δεν εφάρμοσε καμία μέθοδο για τον υπολογισμό της διάρκειας της εν λόγω επαγγελματικής πείρας. Η παράλειψη αυτή δικαιολογούσε συνεπώς την αρμοδιότητα της ΑΔΑ να αποκλείσει συννόμως την προσφεύγουσα από τον πίνακα επιτυχόντων.
- 70 Αυτό, εντούτοις, δεν ισχύει εν προκειμένω, εφόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η εξεταστική επιτροπή προέβη σε αντίστοιχη πρόδηλη παράλειψη ή τουλάχιστον ότι η εξεταστική επιτροπή αποφάσισε να δεχθεί τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις δοκιμασίες του διαγωνισμού κατά τρόπο προδήλως αυθαίρετο σε σχέση με τους όρους της προκηρύξεως διαγωνισμού. Πράγματι, από τα στοιχεία της δικογραφίας που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο ΔΔ προκύπτει ότι, όσον αφορά τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις δοκιμασίες, η εξεταστική επιτροπή διέθετε έγγραφα, τα οποία είχε επισυνάψει η προσφεύγουσα στο έντυπο υποψηφιότητάς της, από τα οποία προέκυπτε αδιάλειπτη επαγγελματική δραστηριότητα με την ιδιότητα εξωτερικής συνεργάτιδος-γλωσσομαθούς νομικού στο Δικαστήριο επί δεκαπέντε μήνες, ενώ από πουθενά δεν προκύπτει ότι η εξεταστική επιτροπή δεν εξέτασε τα έγγραφα αυτά, για παράδειγμα βάσει του κριτηρίου που εκτίθεται στις σκέψεις 53 και 55 της παρούσας αποφάσεως, ήτοι ενός κριτηρίου το οποίο αντιθέτως η ΑΔΑ, η οποία θεωρεί ότι δεσμεύεται μόνον από τον δικό της, εσωτερικό στο πλαίσιο του οργάνου, τρόπο υπολογισμού, είναι βέβαιο ότι δεν έλαβε υπόψη.
- 71 Κατά συνέπεια, η ΑΔΑ, εκδίδοντας την επίδικη απόφαση, υπερέβη την αρμοδιότητά της σχετικά με τον έλεγχο της τηρήσεως της συμπληρωματικής προϋποθέσεως συμμετοχής στον διαγωνισμό που αφορούσε την επαγγελματική πείρα, οικειοποιούμενη με τον τρόπο αυτό την αρμοδιότητα την οποία είχε, συναφώς, ρητώς αναθέσει η προκήρυξη διαγωνισμού αποκλειστικώς στην εξεταστική επιτροπή, και θίγοντας επίσης τα προνόμια αυτοτέλειας και ανεξαρτησίας που διαθέτουν οι εξεταστικές επιτροπές διαγωνισμών.
- 72 Εξάλλου, η Επιτροπή δεν απέδειξε ούτε ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, ακόμα και αν είχε εκτιμήσει, για κάθε μεμονωμένο υποψήφιο, τη διάρκεια της απαιτούμενης από την προκήρυξη διαγωνισμού επαγγελματικής πείρας, θα είχε υποπέσει, σε αυτό το στάδιο, σε πρόδηλη πλάνη κατά τον υπολογισμό της εν λόγω διάρκειας, με αποτέλεσμα να δικαιολογείται η δυνατότητα της ΑΔΑ να αναθεωρήσει τον πίνακα των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό, και κατά συνέπεια η αρμοδιότητα της ΑΔΑ να αποκλείσει την προσφεύγουσα από τον πίνακα επιτυχόντων, ακόμα και τις παραμονές ενδεχόμενης προσλήψεως.

– Επί της πρόδηλης πλάνης στην οποία υπέπεσε ενδεχομένως η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας

- 73 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η πλάνη είναι πρόδηλη όταν μπορεί να γίνει αντιληπτή ευχερώς με γνώμονα τα κριτήρια από τα οποία ο νομοθέτης έχει εξαρτήσει την άσκηση από τη Διοίκηση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει. Ειδικότερα, δεν συντρέχει πρόδηλη πλάνη αν η αμφισβητούμενη εκτίμηση μπορεί να θεωρηθεί αληθής ή έγκυρη (απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2012, Eklund κατά Επιτροπής, F-57/11, EU:F:2012:145, σκέψη 51, και διάταξη της 10ης Ιουλίου 2014, Mészáros κατά Επιτροπής, F-22/13, EU:F:2014:189, σκέψη 52).
- 74 Όπως όμως επισημάνθηκε με τις σκέψεις 45 και 48 της παρούσας αποφάσεως, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, στην οποία είχε ανατεθεί ρητώς με την προκήρυξη διαγωνισμού ο έλεγχος της προϋποθέσεως συμμετοχής που αφορούσε την επαγγελματική πείρα, και ειδικότερα τη διάρκεια της εν λόγω πείρας, χωρίς εντούτοις εξάρτηση από την τήρηση συγκεκριμένου κριτηρίου υπολογισμού, έπρεπε να εκπληρώσει αυτό το καθήκον με βάση τις βεβαιώσεις που έπρεπε να προσκομίσει κάθε υποψήφιος, σύμφωνα με τις διατάξεις του οδηγού για τους υποψηφίους (βλ. σκέψη 47 της παρούσας αποφάσεως), όσον αφορά ιδίως τις «ακριβείς ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως κάθε απασχολήσεως [τους], καθώς και το περιεχόμενο και τη φύση των καθηκόντων που ασκούσαν».
- 75 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα, με το έντυπο υποψηφιότητάς της, επικαλέστηκε με ακρίβεια διάφορες περιπτώσεις επαγγελματικής εμπειρίας συνολικής διάρκειας 31 μηνών. Αφενός, ανέφερε διάφορες επαγγελματικές δραστηριότητες συνολικής διάρκειας δεκατριών μηνών, τις οποίες ουδόλως αμφισβήτησε η Επιτροπή, ενώ, αφετέρου, ανέφερε ότι είχε συμπληρώσει δεκαπέντε μήνες δραστηριότητας ως εξωτερική συνεργάτις-γλωσσομαθής νομικός στο Δικαστήριο και τρεις μήνες ασκήσεως στο δικηγορικό γραφείο W., τις οποίες όμως η ΑΔΑ υπολόγισε μόνον ως επτά και δύο μήνες επαγγελματικής πείρας, αντιστοίχως.
- 76 Η Επιτροπή, αντιθέτως, υποστηρίζει ότι η εξεταστική επιτροπή στην πραγματικότητα δεν έλαβε υπόψη ότι η δραστηριότητα «μεταφραστ[ή]» που ασκούσε η προσφεύγουσα για λογαριασμό του Δικαστηρίου είχε τον χαρακτήρα δραστηριότητας εξωτερικού συνεργάτη, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα «δεν εισέπραττε μισθό ως αντιπαροχή, δεν υπόκειτο σε ωράριο εργασίας ή σε ιεραρχία και η παρουσία της στο Δικαστήριο δεν ήταν απαραίτητη για την άσκηση των καθηκόντων της» (βλ., συναφώς, σκέψη 87 της παρούσας αποφάσεως).
- 77 Εντούτοις, από τη βεβαίωση του Δικαστηρίου και από τα δελτία παραγγελίας προκύπτει σαφώς ότι, μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 2004 και της υποβολής του εντύπου υποψηφιότητάς της, η προσφεύγουσα είχε κληθεί να εργαστεί, χωρίς διακοπή, ως «εξωτερική συνεργάτις-γλωσσομαθής νομικός» για το Δικαστήριο. Συνεπώς, δεν υπάρχει κανένας λόγος να θεωρηθεί, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, ότι η εξεταστική επιτροπή, η οποία απαρτιζόταν από ειδήμονες όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα, αγνόησε ότι η εν λόγω επαγγελματική δραστηριότητα η οποία, ως εκ της φύσεώς της, δεν υπόκειται σε προκαθορισμένους περιορισμούς όσον αφορά το ωράριο εργασίας, είχε τον χαρακτήρα δραστηριότητας εξωτερικού συνεργάτη. Η Επιτροπή είναι εκείνη που ενδεχομένως συγχέει, αντιμετωπίζοντάς τες με τον ίδιο τρόπο, τη δραστηριότητα του εξωτερικού συνεργάτη- «μεταφραστή» και εκείνη του εξωτερικού συνεργάτη-«γλωσσομαθούς νομικού».
- 78 Ομοίως, όσον αφορά τις εξειδικευμένες σπουδές διεθνούς δικαίου τις οποίες πραγματοποίησε η προσφεύγουσα από τον Οκτώβριο 2004 έως τον Ιούνιο 2005, εν μέρει παράλληλα με τη δραστηριότητά της ως εξωτερική συνεργάτις-γλωσσομαθής νομικός στο Δικαστήριο, αρκεί να επισημανθεί ότι το γεγονός αυτό αποδεικνύεται αδιαμφισβήτητα από τα συνημμένα στο έντυπο υποψηφιότητας έγγραφα. Συνεπώς, δεν υπάρχει ούτε στην περίπτωση αυτή λόγος να θεωρηθεί ότι η εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη το γεγονός αυτό για την εκτίμηση της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας που ήταν απαραίτητη για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό.

- 79 Περαιτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα δελτία παραγγελίας που επισυνάπτονται στο έντυπο υποψηφιότητας υπογράμμιζαν, λόγω της περιοδικότητας και του όγκου των παραγγελιών του Δικαστηρίου που εξετέλεσε η προσφεύγουσα εντός των δεκαπέντε μηνών συνεργασίας με το εν λόγω όργανο, τον σταθερό αλλά και ουσιαστικό χαρακτήρα της εργασίας της προσφεύγουσας ως εξωτερικής συνεργάτιδος-γλωσσομαθούς νομικού (και συνεπώς όχι ως «εξωτερικ[ού] συνεργάτ[η]»-μεταφραστ[ή]), παρά το ότι παράλληλα παρακολουθούσε σπουδές διεθνούς δικαίου.
- 80 Τέλος, όπως έχει επισημανθεί με τη σκέψη 57 της παρούσας αποφάσεως, η εξεταστική επιτροπή διέθετε ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την ισοδυναμία, από άποψη χρόνου εργασίας, μεταξύ δραστηριότητας που ασκείται με κυμαινόμενο ωράριο με την ιδιότητα του εξωτερικού συνεργάτη και εργασίας πλήρους απασχολήσεως, ιδίως δε διέθετε, προς τον σκοπό αυτόν, ευρύ περιθώριο χειρισμών, λόγω του γεγονότος ότι η συνολική διάρκεια όλης της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας υπερέβαινε κατά επτά μήνες την απαιτούμενη ελάχιστη διάρκεια δύο ετών.
- 81 Λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων αυτών, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ούτε ότι η εξεταστική επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά τον υπολογισμό της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας.
- 82 Βάσει του συνόλου των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που αντλείται από αναρμοδιότητα της ΑΔΑ πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που αντλείται, επικουρικώς, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της ΑΔΑ και από παράβαση της προκηρύξεως διαγωνισμού και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως

- 83 Δεδομένου ότι ο λόγος αυτός άπτεται κατά κύριο λόγο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών που αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως, το Δικαστήριο ΔΔ φρονεί ότι, ως εκ τούτου και για λόγους ορθής απονομής της δικαιοσύνης, μπορεί να τον εξετάσει, μολονότι δέχθηκε τον πρώτο, κυρίως προβαλλόμενο, λόγο ακυρώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 84 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι η ΑΔΑ μπορούσε συννόμως να υποκαταστήσει με τη δική της εκτίμηση σχετικά με την προϋπόθεση της επαγγελματικής πείρας την εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής, εντούτοις η ΑΔΑ εξέτασε την προϋπόθεση της επαγγελματικής πείρας κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο, ιδίως όσον αφορά, κατ' αρχάς, τον υπολογισμό με όρους πλήρους απασχολήσεως της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας ως εξωτερικής συνεργάτιδος-γλωσσομαθούς νομικού στο Δικαστήριο, στη συνέχεια, τη διάρκεια της ασκήσεώς της στο δικηγορικό γραφείο W. και, τέλος, την εφαρμογή, όσον αφορά την επαγγελματική πείρα της ως εξωτερικής συνεργάτιδος-γλωσσομαθούς νομικού στο Δικαστήριο, του ημερήσιου μέσου όρου ενός συγκεκριμένου αριθμού σελίδων προς μετάφραση, μολονότι αυτό δεν αναφερόταν στην προκήρυξη διαγωνισμού.
- 85 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 86 Προκειμένου να εξεταστεί κατά πόσον η εκτίμηση της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας από την ΑΔΑ είναι προδήλως εσφαλμένη, θα πρέπει να εξακριβωθεί, κατ' αρχάς, αν ο τρόπος ή τα κριτήρια που χρησιμοποίησε η ΑΔΑ προς τον σκοπό αυτόν θεμελιώνονται σε λυσιτελή νομική βάση σε σχέση με το πλαίσιο νομιμότητας, το οποίο αντιπροσωπεύει η προκήρυξη

διαγωνισμού, δικαιολογώντας έτσι τη χρησιμοποίηση από την ΑΔΑ, κατά την εκτίμηση προϋποθέσεως συμμετοχής η μη συνδρομή της οποίας οδηγεί σε αποκλεισμό από τον διαγωνισμό, ενός ειδικού κριτηρίου υπολογισμού, νόμιμου έναντι προσώπων ξένων προς το θεσμικό όργανο.

- 87 Όπως όμως προκύπτει από την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, η ΑΔΑ έκρινε ότι «η εξεταστική επιτροπή προφανώς δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η εργασία της [προσφεύγουσας] για το Δικαστήριο παρείχεται [...] με την ιδιότητα της εξωτερικής συνεργάτιδος και συνεπώς δεν έπρεπε να υπολογιστεί βάσει των μηνών κατά τους οποίους η [προσφεύγουσα] συνεργάστηκε με το εν λόγω όργανο, αλλά βάσει της εργασίας που παρασχέθηκε πράγματι, δεδομένου ότι η [προσφεύγουσα] δεν εισέπραττε μισθό ως αντιπαροχή, δεν υπόκειτο σε ωράριο ή σε ιεραρχία, η δε παρουσία της στο Δικαστήριο δεν ήταν απαραίτητη για την άσκηση των καθηκόντων της[· κ]ατά συνέπεια, ήταν *επιβεβλημένος* ο υπολογισμός του αριθμού των ημερών εργασίας σε αυτό το πλαίσιο, για παράδειγμα, βάσει του αριθμού των σελίδων που μεταφράστηκαν, πολλώ μάλλον διότι τα δελτία παραγγελίας των μεταφράσεων περιλαμβάνονταν στον φάκελο και η δυνατότητα χρησιμοποίησής τους για τις μη μισθωτές επαγγελματικές δραστηριότητες προβλεπόταν στον [ο]δηγό [για τους υποψηφίους]» (η υπογράμμιση του Δικαστηρίου ΔΔ).
- 88 Κατά την Επιτροπή, ο οδηγός για τους υποψηφίους συνιστά, συνεπώς, επαρκή νομική βάση για τη χρησιμοποίηση των μηχανισμών μετατροπής του όγκου της παρασχεθείσας εργασίας σε πραγματοποιηθείσες ημέρες εργασίας, όπως είναι οι μηχανισμοί τους οποίους χρησιμοποιούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής για τη μεταφραστική εργασία εντός του εν λόγω οργάνου. Συνεπώς, κατά την Επιτροπή, η ΑΔΑ «είχε την εξουσία να ελέγξει τον χρόνο εργασίας της προσφεύγουσας ως εξωτερικής συνεργάτιδος του Δικαστηρίου» (η υπογράμμιση του Δικαστηρίου ΔΔ).
- 89 Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή υπογραμμίζει επίσης ότι, «εφόσον η προσφεύγουσα [είχε] ζητήσει να προσληφθεί στην Επιτροπή, ήταν *αναπόφευκτο* η ΑΔΑ να βασιστεί στα δικά της κριτήρια προκειμένου να υπολογίσει την επαγγελματική πείρα με όρους πλήρους απασχολήσεως» (η υπογράμμιση του Δικαστηρίου ΔΔ).
- 90 Καίτοι είναι αναμφισβήτητο ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα θα έπρεπε, ενδεχομένως, να προσληφθεί στην Επιτροπή, εντούτοις επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ουδέποτε ανέφερε, κατά το στάδιο της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως ή στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, ποια νομική βάση, δυνάμενη να αντισταχθεί ευθέως στην προσφεύγουσα, υποχρέωνε την ΑΔΑ να διορθώσει ενδεχόμενη πρόδηλη πλάνη της εξεταστικής επιτροπής κατά τον υπολογισμό της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας, χρησιμοποιώντας το κριτήριο του αριθμού των ημερησίων μεταφραζόμενων σελίδων σύμφωνα με τον λόγο που χρησιμοποιούν οι μεταφραστικές υπηρεσίες της Επιτροπής, ήτοι πέντε σελίδες ανά εργάσιμη ημέρα, ανεξαρτήτως του ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση επρόκειτο ειδικώς για μετάφραση νομικών κειμένων ή/και έλεγχο της γλωσσικής και νομικής αντιστοιχίας νομοθετικών κειμένων.
- 91 Πράγματι, ένας τέτοιος τρόπος υπολογισμού, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι μπορεί να απορρέει από την ανακοίνωση του αντιπροέδρου της Επιτροπής SEC(2004) 638, της 25ης Μαΐου 2004, σχετικά με τις μεταφραστικές ανάγκες, δεν έχει αναχθεί, με το εν λόγω έγγραφο, σε υποχρεωτικό κριτήριο επιλογής για τη συμμετοχή στις δοκιμασίες διαγωνισμού που σκοπεί ειδικώς στην πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών. Εν πάση περιπτώσει, αυτός ο τρόπος υπολογισμού δεν περιλαμβανόταν στην προκήρυξη διαγωνισμού ούτε είχε αποτελέσει αντικείμενο δημοσιότητας, κατά τρόπον ώστε τόσο η εξεταστική επιτροπή όσο και οι ενδιαφερόμενοι υποψήφιοι να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτόν ή οπωσδήποτε να τον γνωρίζουν. Επιπλέον, ένα τέτοιο κριτήριο δεν αντιστοιχεί, όπως εξάλλου παραδέχθηκε και η ίδια η Επιτροπή, στα κριτήρια που χρησιμοποιούν οι μεταφραστικές υπηρεσίες των λοιπών θεσμικών οργάνων τα οποία έχουν πρόσβαση στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού για την πρόσληψη, εφόσον συντρέχει λόγος, των γλωσσομαθών νομικών τους. Κατά συνέπεια, δεν πρόκειται για κοινό κριτήριο των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

- 92 Επομένως, η ΑΔΑ, υποκαθιστώντας την εξεταστική επιτροπή προκειμένου να εξασφαλίσει την τήρηση προϋποθέσεως συμμετοχής στις δοκιμασίες, προϋποθέσεως που ήταν επιβεβλημένο να εκτιμάται και να εφαρμόζεται κατά τρόπο ομοιόμορφο για όλους τους συμμετέχοντες στον διαγωνισμό, δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τρόπο υπολογισμού ο οποίος είναι αποκλειστικά εσωτερικός τρόπος υπολογισμού της Επιτροπής και, κατά συνέπεια, δεν είναι διοργανικός, αποδεικνύεται δε απρόσφορος, εφόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται για πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών, και μη δεσμευτικός έναντι προσώπων ξένων προς το θεσμικό όργανο.
- 93 Κατόπιν τούτου, η ανάλυση της επαγγελματικής πείρας της προσφεύγουσας από την Επιτροπή με σκοπό να υπολογιστεί, βάσει των κριτηρίων που χρησιμοποιούν οι μεταφραστικές υπηρεσίες της, ο αριθμός των σελίδων που μετέφρασε η προσφεύγουσα κατά την περίοδο που δραστηριοποιείτο ως εξωτερική συνεργάτις-γλωσσομαθής νομικός στο Δικαστήριο σαν να επρόκειτο για εργασία «μεταφραστή» της Επιτροπής, ακόμα και αν θεωρηθεί πειστική, δεν θεμελιώνεται σε καμιά σχετική νομική διάταξη, δυνάμενη να αντισταχθεί ευθέως στην προσφεύγουσα και συνιστά, συνεπώς, πρόδηλη πλάνη της ΑΔΑ, την οποία μπορεί ευχερώς να διαπιστώσει το Δικαστήριο ΔΔ (βλ. σκέψη 70 της παρούσας αποφάσεως).
- 94 Βάσει των προεκτεθέντων, πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, έστω και αν προβάλλεται επικουρικός, χωρίς να είναι απαραίτητο να εξεταστούν τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλει συναφώς η προσφεύγουσα.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας, καθώς και από υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας

- 95 Δεδομένου ότι ο λόγος αυτός άπτεται κατά κύριο λόγο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών που αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως, το Δικαστήριο ΔΔ φρονεί ότι, ως εκ τούτου και για λόγους ορθής απονομής της δικαιοσύνης, μπορεί να τον εξετάσει, μολονότι δέχθηκε τον πρώτο, κυρίως προβαλλόμενο, λόγο ακυρώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 96 Η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' αρχάς, στην ΑΔΑ ότι αμφισβήτησε το κύρος της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής να δεχθεί τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον διαγωνισμό κατά το τελευταίο στάδιο της διαδικασίας προσλήψεώς της, επτά σχεδόν έτη μετά την κατάρτιση του πίνακα επιτυχόντων και, ειδικότερα, αφού η ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» είχε επιτρέψει να διοριστεί κατά παρέκκλιση ως διοικητική υπάλληλος. Εξάλλου, η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων είχε παραταθεί επανειλημμένα και η προσφεύγουσα είχε κληθεί σε πολυάριθμες συνεντεύξεις προσλήψεως σε αυτό το διάστημα, χωρίς να ελεγχθεί ποτέ ή να αμφισβητηθεί η δυνατότητα συμμετοχής της στον διαγωνισμό.
- 97 Ακολούθως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα στελέχη της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» δεν της επέτρεψαν την πρόσβαση στον ατομικό της φάκελο EPSO κατά τις συναντήσεις που είχε μαζί τους τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο 2013 και ότι η πρόσβαση της επετράπη το πρώτον τον Νοέμβριο του ίδιου έτους.
- 98 Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, η ΑΔΑ, η οποία χρειάστηκε τέσσερις μήνες για να εκδώσει την επίδικη απόφαση, υπερέβη την εύλογη διάρκεια εξετάσεως του φακέλου. Λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της φύσεως του ελέγχου που καλείτο να διεξαγάγει εν προκειμένω η ΑΔΑ, ο οποίος περιοριζόταν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής και, αφετέρου, του σταθερού ενδιαφέροντος που εκδήλωνε η ΓΔ «Δικαιοσύνη» για την πρόσληψη της προσφεύγουσας, η οποία είχε προγραμματιστεί αρχικά για τον Σεπτέμβριο 2013, μια τέτοια διάρκεια ήταν υπερβολική και έπρεπε, εξάλλου, να καταλογιστεί αποκλειστικώς στη ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι».

- 99 Τέλος, η ΑΔΑ δεν χειρίστηκε τον φάκελο κατά τρόπο δίκαιο, δεδομένου ότι οι εκπρόσωποι της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» εξέφρασαν αντιφατικές και συγκεχυμένες απόψεις όσον αφορά τα στοιχεία που ήταν κρίσιμα για τον υπολογισμό της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας και τα έγγραφα τα οποία έπρεπε να υποβληθούν για τον σκοπό αυτόν και τα οποία, στη συνέχεια, δεν έγιναν δεκτά. Μια τέτοια συμπεριφορά καθυστέρησε επίσης τη διαδικασία προσλήψεως.
- 100 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του τρίτου λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 101 Θα πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι η ΑΔΑ πρέπει να εξετάζει τη νομιμότητα της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής περί εγγραφής υποψηφίου στον πίνακα επιτυχόντων διαγωνισμού μόνον όταν τεθεί το ζήτημα πραγματικής προσλήψεως του εν λόγω υποψηφίου και ουδόλως όταν η εξεταστική επιτροπή κοινοποιήσει στην ΑΔΑ τον πίνακα επιτυχόντων (απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, *Luxem κατά Επιτροπής*, T-306/04, EU:T:2005:326, σκέψη 24). Κατά συνέπεια, το χρονικό διάστημα από την κατάρτιση του πίνακα επιτυχόντων ή ο αριθμός παρατάσεων της ισχύος του εν λόγω πίνακα δεν συνιστούν κρίσιμες περιστάσεις προκειμένου να εκτιμηθεί εν προκειμένω αν η ΑΔΑ, αμφισβητώντας την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να δεχθεί την προσφεύγουσα στις δοκιμασίες του διαγωνισμού, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως.
- 102 Στη συνέχεια, όσον αφορά την επίμαχη παρέκκλιση από τον πίνακα επιτυχόντων (βλ. σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως), επισημαίνεται ότι η σχετική απόφαση λήφθηκε κατ' ανάγκη μετά την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να εγγράψει την προσφεύγουσα στον εν λόγω πίνακα, αλλά πριν από την απαραίτητη εξακρίβωση, από τις υπηρεσίες της ΑΔΑ, της ικανότητάς της να διοριστεί υπάλληλος. Εντούτοις, αυτή η απόφαση παρεκκλίσεως, μολονότι ελήφθη ακαίρως, δηλαδή πολύ πριν η ΑΔΑ μπορέσει να εξακριβώσει την ικανότητα της προσφεύγουσας να διοριστεί στην οικεία θέση, δεν συνεπάγεται, *de jure*, ότι η ΑΔΑ δεν θα μπορούσε πλέον να ελέγξει, εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της, την τήρηση των εν λόγω προϋποθέσεων διορισμού τις οποίες επιβάλλει επιτακτικά ο ΚΥΚ. Με άλλα λόγια, απόφαση περί παρεκκλίσεως, όπως η επίμαχη, δεν ισοδυναμεί αυτομάτως με απόφαση περί της ικανότητας διορισμού ως υπαλλήλου. Μεταξύ όμως των προϋποθέσεων διορισμού που προβλέπει ο ΚΥΚ περιλαμβάνεται, σύμφωνα με το άρθρο 28 του ΚΥΚ, η προϋπόθεση επιτυχίας σε διαγωνισμό βάσει τίτλων και εξετάσεων, ο οποίος, εν προκειμένω, δεν μπορούσε παρά να είναι ο επίδικος διαγωνισμός.
- 103 Δεύτερον, όσον αφορά την πρόσβαση στον φάκελο EPSO, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα σχετικά με την άρνηση που υποστηρίζει ότι προέβαλαν τα στελέχη της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» όσον αφορά τα αιτήματα προσβάσεως στον φάκελο που υπέβαλε προφορικός δεν θεμελιώνεται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Μολονότι η προσφεύγουσα ανέφερε μια τέτοια άρνηση σε ηλεκτρονικό μήνυμα της 11ης Νοεμβρίου 2013 προς τη ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι», η δήλωσή της δεν επιβεβαιώνεται από τον παραλήπτη ο οποίος, αντιθέτως, την κάλεσε να λάβει γνώση του φακέλου της την επομένη ημέρα. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, η οποία παραδέχεται ότι της επετράπη η πρόσβαση στο έντυπο υποψηφιότητάς της και στα συνημμένα έγγραφα στις 12 Νοεμβρίου 2013, δεν αναφέρει τους λόγους για τους οποίους η προβαλλόμενη προηγούμενη άρνηση συνιστά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως ή παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.
- 104 Τρίτον, όσον αφορά το χρονικό διάστημα που χρειάστηκε η ΑΔΑ προκειμένου να εκδώσει την απόφασή της, θα πρέπει να επισημανθεί ότι καμία διάταξη του δικαίου της Ένωσης δεν προβλέπει προθεσμία για τη λήψη αποφάσεως σχετικά με την πρόσληψη υπαλλήλου στο πλαίσιο διαδικασίας διαγωνισμού όπως αυτή στην οποία συμμετέσχε η προσφεύγουσα. Επομένως, κατά πάγια νομολογία, ο εύλογος χαρακτήρας του χρονικού διαστήματος που χρειάστηκε θεσμικό όργανο για την έκδοση της επίμαχης πράξεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με το σύνολο των περιστάσεων που χαρακτηρίζουν κάθε υπόθεση και, ειδικότερα, με την έκταση των συμφερόντων του διαδίκου που

διακυβεύονται, την περιπλοκότητα της υποθέσεως, καθώς και τη συμπεριφορά των διαδίκων (βλ., συναφώς, απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2013, Επανεξέταση Arango Jaramillo κ.λπ. κατά ΕΤΕπ, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 105 Έν προκειμένω, κατόπιν της συνεντεύξεως προσλήψεως της 28ης Μαΐου 2013, η ΓΔ «Δικαιοσύνη» διαβίβασε την αίτηση προσλήψεως που αφορούσε την προσφεύγουσα στη ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» τον Ιούνιο 2013 και, τον Ιούλιο 2013, η ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» χορήγησε την απαιτούμενη παρέκκλιση για την πρόσληψη σε θέση διοικητικού υπαλλήλου υποψήφιου που περιλαμβανόταν σε πίνακα επιτυχόντων γλωσσομαθών νομικών. Ο φάκελος EPSO διαβιβάστηκε στην Επιτροπή τον Σεπτέμβριο 2013 και η επίδικη απόφαση εκδόθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2013. Στο μεταξύ, στα τέλη Αυγούστου 2013, η προσφεύγουσα ζήτησε να πληροφορηθεί από τη ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» την πρόοδο της διαδικασίας προσλήψεως.
- 106 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το κριτήριο της εκτάσεως των συμφερόντων που διακυβεύονται, μολοντί η προοπτική της προσλήψεως της είχε αδιαμφισβήτητη σημασία για την προσφεύγουσα, η τελευταία δεν μπορεί να επικαλεστεί δικαίωμα διορισμού της σε θέση υπαλλήλου ενώ, εφόσον δεν υπήρχε σχετική συμφωνία της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι», δεν μπορεί επίσης να επικαλεστεί σχετική δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της, παρά το σταθερό ενδιαφέρον που εκδήλωσε η ΓΔ «Δικαιοσύνη» για την πρόσληψή της (βλ. απόφαση της 19ης Μαΐου 2015, Brune κατά Επιτροπής, F-59/14, EU:F:2015:50, σκέψη 78 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επίσης, δεδομένου ότι η ΑΔΑ έκρινε, έστω και εσφαλμένως, ότι η εξεταστική επιτροπή, δεχθείσα τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον διαγωνισμό, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, η εξακριβωση ότι πληρούται η προϋπόθεση συμμετοχής σχετικά με την απαιτούμενη από την προκήρυξη διαγωνισμού επαγγελματική πείρα ήταν, αυτή καθαυτή και εντός των ορίων που εκτίθενται με τις σκέψεις 53 έως 55 της παρούσας αποφάσεως, μάλλον πολύπλοκη. Τέλος, η ΑΔΑ, εκτιμώντας ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στον φάκελο EPSO ήταν, από ορισμένες απόψεις, αντιφατικές και ανεπαρκείς, ζήτησε από την προσφεύγουσα συμπληρωματικά έγγραφα και εξηγήσεις. Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να καταλογισθεί στην ΑΔΑ αδικαιολόγητη καθυστέρηση κατά τη διαδικασία προσλήψεως.
- 107 Επομένως, το διάστημα έξι περίπου μηνών που παρήλθε μεταξύ της αιτήσεως προσλήψεως που υποβλήθηκε από τη ΓΔ «Δικαιοσύνη» στη ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι», τον Ιούνιο 2013, και της εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, στις 17 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, δεν μπορεί, εν προκειμένω, να θεωρηθεί συνολικώς μη εύλογο.
- 108 Τέταρτον, το γεγονός ότι τα στελέχη της ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» ενημέρωναν την προσφεύγουσα, σε διάφορα ενδιάμεσα στάδια της διαδικασίας προσλήψεως, για τα στοιχεία που θεωρούσαν ότι ασκούν επιρροή όσον αφορά τον υπολογισμό της διάρκειας της επαγγελματικής της πείρας και για τα αποδεικτικά στοιχεία που έπρεπε να προσκομίσει συναφώς δεν ισοδυναμεί με άδικη αντιμετώπιση της καταστάσεώς της. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα είχε κατ' αυτόν τον τρόπο την ευκαιρία να λάβει θέση επί των αμφισβητούμενων πτυχών του φακέλου της και να προβάλλει, για τη θεμελίωση των θέσεών της, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσλήψεως, όλα τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία που διέθετε. Εξάλλου, η ΑΔΑ ήταν ελεύθερη να εκτιμήσει την αποδεικτική αξία αυτών των στοιχείων.
- 109 Επομένως, από τα στοιχεία που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν διαπιστώνεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως ούτε παράβαση του καθήκοντος μέριμνας ή υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας. Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την έλλειψη νομιμότητας της προϋποθέσεως συμμετοχής στον διαγωνισμό η οποία αφορά την επαγγελματική πείρα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 110 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, προβάλλοντας ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, ότι η περιλαμβανόμενη στην προκήρυξη διαγωνισμού προϋπόθεση συμμετοχής που αφορούσε την επαγγελματική πείρα ήταν αντίθετη προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον άλλες προκηρύξεις διαγωνισμών για την πρόσληψη γλωσσομαθών νομικών δεν προέβλεπαν προϋπόθεση αυτού του είδους.
- 111 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, κυρίως, ως απαράδεκτου και, επικουρικώς, ως αβάσιμου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 112 Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από αναρμοδιότητα της ΑΔΑ, έγινε δεκτός, παρέλκει η εξέταση του τετάρτου λόγου ακυρώσεως. Εξάλλου, εφόσον διαπιστώθηκε, όσον αφορά τις προϋποθέσεις που περιλαμβάνονταν στην προκήρυξη διαγωνισμού σε σχέση με την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΑΔΑ και της εξεταστικής επιτροπής, ότι η ΑΔΑ δεσμευόταν από την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να δεχθεί τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον διαγωνισμό βάσει της προϋποθέσεως που αφορούσε την επαγγελματική πείρα, καθόσον η απόφαση αυτή δεν έπασχε πρόδηλη πλάνη, ενδεχόμενη έλλειψη νομιμότητας της εν λόγω προϋποθέσεως συμμετοχής δεν θα προκαλούσε πρόσθετη προσωπική ζημία για την οποία θα οφειλόταν αποζημίωση στην προσφεύγουσα.

3. Επί των αιτημάτων αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 113 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι θα είχε προσληφθεί οπωσδήποτε τον Σεπτέμβριο 2013, αν δεν είχε εμφιλοχωρήσει η έλλειψη νομιμότητας της επίδικης αποφάσεως. Δεδομένου ότι, μεταξύ της 1ης Σεπτεμβρίου 2013 και της 1ης Φεβρουαρίου 2014, ημερομηνίας κατά την οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι προσλήφθηκε ως εισηγήτρια στο γραφείο μέλους του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η προσφεύγουσα παρέμεινε άνεργη, αναμένοντας την απόφαση της ΑΔΑ, η εν λόγω έλλειψη νομιμότητας της προκάλεσε υλική ζημία ίση προς την απώλεια των εισοδημάτων που θα είχε αποκομίσει, καθώς και άλλων πλεονεκτημάτων συνδεδεμένων με τον διορισμό, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να προσληφθεί ως υπάλληλος υπό το κράτος των ευνοϊκότερων διατάξεων του ΚΥΚ οι οποίες ίσχυαν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.
- 114 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι θα πρέπει να αποζημιωθεί με την αναγνώριση «όλων των συνεπειών» διορισμού τον Σεπτέμβριο 2013 ως διοικητικής υπαλλήλου με βαθμό AD 7 και κλιμάκιο 1, τοποθετημένης στη ΓΔ «Δικαιοσύνη», δηλαδή, «μεταξύ άλλων», της αρχαιότητας όσον αφορά τον βαθμό από την 1η Σεπτεμβρίου 2013, της ανασυστάσεως της σταδιοδρομίας της, της αναδρομικής καταβολής των εισφορών στο συνταξιοδοτικό σύστημα και της καταβολής των αποδοχών για την περίοδο κατά την οποία παρέμεινε άνεργη, οι οποίες υπολογίζονται, με την επιφύλαξη αυξήσεως του εν λόγω ποσού, σε 26 132,85 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων με το επιτόκιο που είχε καθορίσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως κατά την οικεία περίοδο, προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.
- 115 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, λόγω της επίδικης αποφάσεως, υπέστη επίσης ηθική βλάβη οφειλόμενη στο άγχος και την αγωνία που προκάλεσε η αμφισβήτηση, σχεδόν επτά έτη μετά την εγγραφή της στον πίνακα επιτυχόντων, των δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει ως επιτυχούσα στον

διαγωνισμό, καθώς και στο γεγονός ότι υποχρεώθηκε να προβεί η ίδια σε διαβήματα προς τους πρώην εργοδότες της προκειμένου να αποκτήσει τις πληροφορίες που απαιτούσε η ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» για την εκτίμηση της επαγγελματικής πείρας της. Η προσφεύγουσα περιορίζει το σχετικό αίτημά της στο συμβολικό ποσό του ενός ευρώ.

- 116 Η Επιτροπή, από την πλευρά της, ζητεί να απορριφθούν τα αιτήματα αποζημιώσεως. Όσον αφορά την υλική ζημία που συνίσταται σε απώλεια ευκαιρίας, το αίτημα αποζημιώσεως συνδέεται στενά με το αίτημα ακυρώσεως και κατά συνέπεια πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί σοβαρή πιθανότητα προσλήψεως ούτε μπορεί να θεωρήσει ότι ο διορισμός της έπρεπε να λάβει χώρα σε συγκεκριμένη ημερομηνία. Εν πάση περιπτώσει, όπως διευκρίνισε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση περιλαμβανόμενη στην προπαρασκευαστική έκθεση ακροατηρίου, εν προκειμένω δεν μπορούσε να θεωρηθεί πιθανή πρόσληψη πριν από την 1η Μαρτίου 2014, λαμβανομένης υπόψη και της ενδεχόμενης προθεσμίας προειδοποιήσεως.
- 117 Επιπλέον, τα αιτήματα να αναγνωριστούν υπέρ της προσφεύγουσας «όλες οι συνέπειες» διορισμού και να ανασυσταθεί η σταδιοδρομία της είναι προδήλως αβάσιμα, το πρώτο λόγω της αοριστίας του και το δεύτερο λόγω του ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, ο δικαστής της Ένωσης δεν είναι αρμόδιος να απευθύνει διαταγές στη Διοίκηση στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που στηρίζεται στο άρθρο 91 του ΚΥΚ.
- 118 Όσον αφορά την ηθική βλάβη, το αίτημα χρηματικής ικανοποίησης είναι απαράδεκτο, λόγω του ότι δεν υποβλήθηκε προηγουμένως σχετική αίτηση κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 90 του ΚΥΚ, δεδομένου ότι, κατά την Επιτροπή, η ηθική βλάβη απορρέει από συμπεριφορά της διοικήσεως μη ενέχουσα χαρακτήρα αποφάσεως, και συγκεκριμένα από την καθυστέρηση κατά τη διεκπεραίωση του φακέλου της προσφεύγουσας.
- 119 Επιπλέον, το αίτημα ικανοποίησης της ηθικής βλάβης είναι αβάσιμο. Το άγχος και η αγωνία που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν είναι πειστικά υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, πολλώ μάλλον διότι η ιδιότητα του επιτυχόντος σε διαγωνισμό δεν γεννά δικαίωμα του ενδιαφερομένου να διοριστεί υπάλληλος, ενώ εναπόκειται σε κάθε υποψήφιο να προσκομίσει τα στοιχεία που είναι απαραίτητα προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη και η λυσιτέλεια των τίτλων και της επαγγελματικής πείρας του.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 120 Κατά πάγια νομολογία, η θεμελίωση της ευθύνης θεσμικού οργάνου προϋποθέτει τη συνδρομή συνόλου προϋποθέσεων όσον αφορά τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα θεσμικά όργανα, το υποστατό της προβαλλόμενης ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 1ης Ιουνίου 1994, Επιτροπή κατά Brazzelli Lualdi κ.λπ., C-136/92 P, EU:C:1994:211, σκέψη 42, και της 21ης Φεβρουαρίου 2008, Επιτροπή κατά Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, σκέψη 52).
- 121 Δεδομένου ότι, όπως κρίθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η επίδικη απόφαση πάσχει λόγω ελλείψεως νομιμότητας, θα πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον η προσφεύγουσα υπέστη ζημία λόγω αυτής της αποφάσεως.
- 122 Όσον αφορά την υλική ζημία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λόγω της επίδικης αποφάσεως, η προσφεύγουσα απώλεσε μια πραγματική ευκαιρία να διοριστεί ως υπάλληλος στην κενή θέση της ΓΔ «Δικαιοσύνη», για την πλήρωση της οποίας με την προσφεύγουσα η εν λόγω γενική διεύθυνση είχε εκδηλώσει επανειλημμένα ενδιαφέρον (βλ. σκέψη 18 της παρούσας αποφάσεως και, συναφώς, απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2013, Thomé κατά Επιτροπής, F-97/12, EU:F:2013:142, σκέψη 76).

- 123 Επομένως, ανεξαρτήτως των μέτρων που θα πρέπει να λάβει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ για την εκτέλεση της παρούσας ακυρωτικής αποφάσεως, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα απώλεσε οριστικώς την ευκαιρία να διοριστεί ως διοικητική υπάλληλος με βαθμό AD 7 στην κενή θέση της ΓΔ «Δικαιοσύνη» για την οποία η εν λόγω γενική διεύθυνση είχε εξάλλου επιτύχει, προκειμένου να προτείνει τη θέση στην προσφεύγουσα, διοικητική παρέκκλιση από τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού, σκοπός του οποίου ήταν, στην πραγματικότητα, η πρόσληψη, κατά κύριο λόγο, γλωσσομαθών νομικών. Συνεπώς, η ζημία αυτή γεννά δικαίωμα αποζημιώσεως, εφόσον πληρούνται οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις (βλ., συναφώς, απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2011, ΑΑ κατά Επιτροπής, F-101/09, EU:F:2011:133, σκέψεις 79 έως 82).
- 124 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, βασιζόμενη στο ενδιαφέρον της μονάδας της ΓΔ «Δικαιοσύνη» στην οποία θα έπρεπε να τοποθετηθεί, ενδιαφέρον το οποίο, εξάλλου, δεν αμφισβητεί η Επιτροπή, ότι αν δεν είχε εμφιλοχωρήσει η έλλειψη νομιμότητας από την οποία πάσχει η επίδικη απόφαση, θα είχε προσληφθεί από την 1η Σεπτεμβρίου 2013.
- 125 Συναφώς, θα πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι ο φάκελος EPSO διαβιβάστηκε στην ΑΔΑ το πρώτον τον Σεπτέμβριο 2013.
- 126 Αφετέρου, μολονότι η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, σε διοικητικό επίπεδο, η πρώτη πιθανή ημερομηνία προσλήψεως στην κενή θέση θα ήταν η 1η Μαρτίου 2014, εντούτοις, αν η ΑΔΑ δεν είχε κρίνει εσφαλμένα ότι η εξεταστική επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, η διάρκεια της αναλύσεως του φακέλου της προσφεύγουσας θα ήταν κατά πάσα πιθανότητα βραχύτερη, ιδίως λόγω του ενδιαφέροντος που είχε εκδηλώσει επανειλημμένα η ΓΔ «Δικαιοσύνη» για την πλήρωση της εν λόγω θέσεως.
- 127 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως θα πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτό ότι η ευκαιρία της προσφεύγουσας να προσληφθεί στην επίμαχη θέση διοικητικής υπαλλήλου, αν δεν είχε εμφιλοχωρήσει η έλλειψη νομιμότητας που προσάπτεται στην Επιτροπή, δημιουργήθηκε υπέρ της προσφεύγουσας το νωρίτερο την 1η Νοεμβρίου 2013, λαμβανομένου επίσης υπόψη του γεγονότος ότι, όπως προκύπτει από το ηλεκτρονικό μήνυμα της 24ης Μαΐου 2013 που απεστάλη από τη ΓΔ «Ανθρώπινοι πόροι» στην προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 13 της παρούσας αποφάσεως), σε περίπτωση προσλήψεως από την Επιτροπή, δεν θα ήταν απαραίτητο να πραγματοποιηθεί η ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη, διότι η προσφεύγουσα είχε ήδη υποβληθεί στην εξέταση αυτή προηγουμένως από το Δικαστήριο.
- 128 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ύψος της υλικής ζημίας της ανέρχεται, για την περίοδο από την 1η Σεπτεμβρίου 2013 έως την 1η Φεβρουαρίου 2014, κατά την οποία παρέμεινε άνεργη αναμένοντας την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, στο ποσό των 26 132,85 ευρώ, το οποίο αντιπροσωπεύει το εισόδημα που θα είχε αποκομίσει ως υπάλληλος με βαθμό AD 7, κλιμάκιο 1. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Επιτροπή θα πρέπει να υποχρεωθεί επίσης να καταβάλει τις εισφορές στο συνταξιοδοτικό σύστημα από τον Σεπτέμβριο 2013.
- 129 Εντούτοις, χωρίς να συντρέχει λόγος να εξεταστεί η ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει η Επιτροπή σε σχέση με τα αιτήματα να αναγνωριστούν «όλες οι συνέπειες» του διορισμού και να ανασυσταθεί η σταδιοδρομία της προσφεύγουσας, αρκεί να υπομνησθεί ότι η υλική ζημία την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται να αξιώσει η προσφεύγουσα δεν συνδέεται με διαφυγόντα κέρδη, αλλά με την απώλεια της ευκαιρίας να διοριστεί ως υπάλληλος στη θέση που αποτελούσε το αντικείμενο της επίμαχης διαδικασίας προσλήψεως.
- 130 Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως και κάνοντας χρήση της δυνατότητας που διαθέτει το Δικαστήριο ΔΔ να εκτιμά τη ζημία κατά δίκαιη κρίση, κρίνεται ότι, για τη δίκαιη αποκατάσταση της συνολικής υλικής ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των μηνιαίων αποδοχών που αντιστοιχούν στην προς πλήρωση θέση, του

πραγματικού χαρακτήρα της απολεσθείσας ευκαιρίας, της πρώτης πιθανής ημερομηνίας προσλήψεως και της επαγγελματικής καταστάσεως της προσφεύγουσας κατά την περίοδο αναφοράς, επιβάλλεται να υποχρεωθεί η Επιτροπή να της καταβάλει το κατ' αποκοπήν ποσό των 10 000 ευρώ.

- 131 Όσον αφορά την ηθική βλάβη, θα πρέπει να διαπιστωθεί κατ' αρχάς ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η Επιτροπή, η προβαλλόμενη βλάβη δεν απορρέει από συμπεριφορά της διοικήσεως μη ενέχουσα χαρακτήρα αποφάσεως, δηλαδή από την καθυστέρηση όσον αφορά τη διεκπεραίωση του φακέλου της προσφεύγουσας, αλλά από την επίδικη απόφαση.
- 132 Εντούτοις, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως συνιστά καθεαυτή πρόσφορη και επαρκή ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που προβάλλει η προσφεύγουσα, η οποία δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι έχει υποστεί ηθική βλάβη δυνάμενη να διαχωριστεί από την έλλειψη νομιμότητας στην οποία στηρίζεται η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.
- 133 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στην προσφεύγουσα ως αποζημίωση το ποσό των 10 000 ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 134 Κατά το άρθρο 101 του Κανονισμού Διαδικασίας, υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του όγδοου κεφαλαίου του δεύτερου τίτλου του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του αντιδίκου, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του τελευταίου. Βάσει του άρθρου 102, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, το Δικαστήριο ΔΔ μπορεί να αποφασίσει, όταν απαιτείται από λόγους επιείκειας, ότι ο ηττηθείς διάδικος φέρει μεν τα δικαστικά έξοδά του, πλην όμως καταδικάζεται εν μέρει μόνον στα έξοδα του αντιδίκου ή ότι δεν πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα αυτά.
- 135 Από το προπαρατεθέν στην παρούσα απόφαση σκεπτικό προκύπτει ότι η Επιτροπή είναι ο επί της ουσίας ηττηθείς διάδικος. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, με τα αιτήματά της, ζήτησε ρητώς να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως δεν δικαιολογούν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2013 με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρνήθηκε να προσλάβει την FE.**
- 2) **Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην FE το ποσό των 10 000 ευρώ.**
- 3) **Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.**
- 4) **Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της FE.**

Barents

Perillo

Svenningsen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Οκτωβρίου 2015.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
R. Barents